உ

சிவமயம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

கொற்றவன்குடி உமாபதிசிவாசாரியர்

அருளிச்செய்த

திருவருட்பயன்.

இதற்குப் பதவுரையும்

கிரம்பவழகியர் பொழிப்புரையும்.

அஷ்டாவதானம்

பூவை-கலியாணசுந்தரமுதலியாரவர்களால்

பார்வையிடப்பட்டு,

காணியம்பாக்கம்

முருகேசமுதலியாரால்

சென்னை;

இந்துதியலாஜிகல்யந்திரசாலையில்

பதிப்பிக்கப்பட்டன.

கஎகஉ.

உ

சிவமயம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

மூகவுணர.

அலைகடல்சூழ்ந்த நிலவுலகின்கண் ஆன்மாக்க ளனைவற்றிற்கும் அருள்சுரந்தளிக்கும் அறப்பெருங்கட வுள் அன்பின்வழியறிந் தடிமைபூண்டொழுகும் சிற்றறி வுயிர்கள் சிற்சில விருப்பினும், கருவுணர்யிற்சிறக்க வொரு பெருங்கடவுள் பழுமையிற்பழுமையாய்க் கல்வியறிவொ ழுக்கங்களாற் கற்றுணர்ந்தடங்கு மாளிடர்கள் பாசத் தாற் சுழித்தலைத்துப் பவமாகியகடலில் அழுந்தாவண் ணம் வேதங்களை யருளிச்செய்தனர் என்பது பலசம யத்தவர்கும் ஒப்பமுடிந்ததேயாம்.

அதனை யவரவர் கன்மத்தளவா யறிவுறுத்தும் ஆசாரியர்க ளநேகர் தோன்றி அவ்வவ்காலத்தில் அவ் வச்சமயங்களைச் சிடர்கள்கட்டுண் டொருவழிப்பட ஏற்படுத்தினமையால் சமயங்களு மதற்கேற்றதூல்க ளும் பலவாய்விரிந்தன.

அவ்வாறு பலவேறு பொருள்கொண்டு மயங்குற வண்ணம் மெய்ப்பொருளை திருவெண்ணெய் நல்லூர் மெய்கண்டதேவராயவதரித்துச் சிவஞானபோதமென் னுதூலருளிச்செய்தனர்.

சிவஞான போதத்தை விரித்து அவர் மாணாக்கர் அருணந்திதேவர் சிவஞானசித்தி செய்தருளினர்.

முகவுரை.

அருணாசலேசுவர் மாணாக்கராகிய மறைஞானசம்பந்தரிடம் அதுக்கிரகம்பெற்ற உமாபதிசிவாசாரியர் சிவஞானசித்தியைத் தொகுத்துச் சிவப்பிரகாசமென்னும் யாவரும் எளிதிலுணருமாறு யோர்ந்நூலருளிச்செய்தனர்.

உமாபதி சிவாசாரியர் தாம்செய்த சிவப்பிரகாசம் முன்னூற்கேற்ப மூடிந்தமையால் சிறிது விரிந்திருப்பதைப்பற்றி மிகுபக்குவமுடைய அடியார்க்கு வருத்தமின்றி மனனமாகும்பொருட்டுத் திருவருட்செயலால் திருவருளுடையும் திருவருட்பயனென்னும் நூலருளிச்செய்தனர்.

இதற்குப் பதவுரைசெய்தவர் காலம் பிரதிகளில் காணப்படவில்லை, ஆயினும் சித்தாந்தசாத்திரங்களைக் குப்பெருமபாலும் பதவுரை வேலப்பப்பண்டாரம் செய்திருக்கின்றனர் ; இவ்வுரையும் அங்ஙனமே தொன்மொழிருக்கின்றது.

சேதுபுராணஞ்செய்தவரும், சேதுமடாலயவாசாரியருமாகிய சிதம்பரமுனிவர், இந்நூலுக்குப் பொழிப்புரையருளிச்செய்தனர்.

இவ்விருவகையுரையும் சிற்சிலவிடங்களில் விசேடங்குறித்தடங்கி யிருப்பதாலும் சித்தாந்தசாலுரைகர் வோர் கல்விப்பயிற்சியில் சிறிதுமைடங் திருப்பினும் இவ்வுரைகளை வாசிப்பதால் பொருண்மை னனிதிலைடந்து மிகவும் விருத்தியாசாகர மானமனமும் குருநிட்டை தெளிவித்தபடி சேர்ந்து அமர்ந்திடப்பட்டதும்.

சிவமயம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

சிறப்புப்பாயிரம்.

காப்பு.

சோதக் கடையர் நிலைங்குருகி நின்றிட்ட
வாதத் துலைகடுக்க மாட்டாது - பாதத்
திருச்சோட்டு முக்கட் சிவபெருமான் வீற்ற
வொருச்சோட்டு காஸ்வையுவா.

நேரிசையாசிரியப்பா.

திருமகள்வி றற்ற விரிதிரைப்பாற்கடற்
சுரைமயங்கெங்குஞ் சுழற்றுவிடவெடுப்ப
வலைவதுறலை மூழ்குங் கன்னடமீப்படர்ந்து
கிலெடறுகின்ற நெடுந்திரள்வன்னை
விண்ணை மீளிண்டு கன்னலுத்சுரத்துவின்
வினங்கெழுற்றுமும் நிரண்மெயிற்றிருந்த
வண்ணமூம்பேரரு மன்னைமன்கயிலை
மலையின்றடரத்தும் பன்னலறுத்தடை
வாய்திறந்தன்ன பெருங்குகைக் கொள்வழிச்சிவன்றுற்
றெண்ணேசமாயநாற்றத்த வெண்ணெயாய்ந்தின்றுருத்த
நிருவன்பாகனிருபெரி னெய்யுண்ணுஞ்
சுரும்பிரைகாயத் தங்கமில்வாய்வொருங்

கரி

ஞலவாப்பெருங்களி யுள்ளம்படைத்த
பண்பின்மேதகையய சண்பையர்கோமான்
றற்பலன்றோாப் பற்பலசமயிகள்
மலைத்தலைக்கொண்மூ மாருதமறைந்தெனத்
தலைத்தலையிரியத் தானினிதுணாக்க
புகழ்சிவஞான போதமுள்ளுணரயாந்
திகழ்சிவஞான சித்தியின்விரிவு
மென்போன்மருண்ட புன்புலமாக்க
டூராவிடும்பையுந் திருவுளங்கொண்டுதன்
ணராக்காதலி ணக்கியோணகப்
பாவிடங்கொண்டதன் ணுவிடங்கொண்டு
பவப்பிரகாசப் படரிருள்விழுங்குஞ்
சிவப்பிரகாசத் திருப்பெயர்மேவித்
திசைமகண்மருங்கிற் பரிவுடன்வளைத்த
நரலையின்ரூணைகக்கு நான்மடங்குடைய
சைவநூற்சலதி கொய்தினிற்கடக்கு
மரக்கலமதற்கு மாலுமியொப்ப
வெழிலீனைந்தும் வழுவறப்புணர்த்திக்
தெள்ளுசீர்ப்புலமை வள்ளுவன்றனக்கோர்
கற்றுணையுடைத்தெனக் கற்றவர்களிப்ப
வருட்பயனென்னு வதற்கொருநாமம்
தெருட்படப்புனைந்து செந்தமிழ்யாப்பிற்
குறளடிவெள்ளை யொருநூறியம்பினன்
மற்றவன்புலியூர் வளகைக்கீழ்பாற்
கொற்றவன்குடியிற் குடிகொண்டுறைந்த
பூசுரனுறைந்த புதுமதிவேணியுங்
காசுறுங்கண்டமுங் கரக்க
தேசிகனுமாபதி சிவனென்பவனே.

சிறப்புப்பாயிர முற்றிற்று.

உ

சிவமயம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருவருட்பயன்.

உமாபதிசிவனென்னும் பிள்ளைத் திருநாமத்திற்கும் இந்நூற்கும் முதல்வராகிய கொற்றவன்குடி முதலியார், அறம் பொருள் இன்பம் வீடு என்னு நான்கினுள் வீட்டுநெறி காட்டுவான் தம்மாலெடுத்துக்கொள்ளப்பட்ட இலக்கியம் இடையூறின்றி யினிதுமுற்றுதற் பொருட்டு, ஆதிக்கண்ணே கரிமுகக் கடவுளை வணக்கஞ் செய்தருளுகின்றார். வழிபடு தெய்வ வணக்கஞ்செய்து மங்கல மொழிமுதல் வகுத்தெடுத்துக் கொள்ளப்பட்ட இலக்கண விலக்கியம் இடுக்கணின்றி யினிதுமுடியு மென்பாராகலின்.

காப்பு.

நற்குஞ் சரக்கன்று நண்ணிற் கலைஞானங்
கற்குஞ் சரக்கன்று காண்.

என்பது, அடைந்தோர்பாற் செய்யு நல்லருளினையுடைய யானைமுகத்தினையும், என்று மொருபடித்தா யிருக்கும் இளமையினையும் பெற்ற கடவுளை, ஒருவர்மன மொழி மெய்களால் வந்திப்பாராயின், அவர்க்கு வேதாகம புராணமுதலிய கலைகள் யாவும் வருந்திக்கற்கும் பண்டமல்ல என்றவாறு. இதனைற்றானே யெளிதின் வருமென்பதாம்.

உலகத்துயிர்களெல்லாம் அடைந்தோர்பாற் றுன்பநீங்கெ
ய்தலின் இதனை நற்குஞ்சரக் கன்றென் றருளிச்செய்தார்.
யானை யறிந்தறிந்தும் பாகனையே கொல்லும் என்றறிக. இஃ
தாகுபெயர்.

இந்நூலின் காப்பும் உரையும் சிறப்புப்பாயிரமும் அதன்
மூன் னுரைக்கும் உரையாசிரியர் காப்பும் சேது நிரம்பவழகி
யர் உரையிலிருந் தெடுத்துச் சேர்க்கப்பட்டன.

க - வது. பதிமூதுநிலை.

அஃதாவது மேலாகிய இறைவனது இயல்பு.
சிவனுக்குத் தன்னியல்பேதென்னில்?

அகர வுயிர்போ லறிவாகி யெங்கு
நிகரிலிறை நிற்கு நிறைந்து.

எ - து. அகரவுயிர்போல் - அக்கரங்களுக்கெல்லாம் அகா
ரமாகிய வெழுத்துப் பிராணனுய் நின்றூற்போல,—அறிவாகி -
ஆன்மாக்களுக் கெல்லாமறிவாகி,—எங்கும் - சடத்திலுந் தி
திலும்,—நிகரிலிறை - ஒப்பில்லாத கடவுள்,—நிற்கு நிறைந்து -
சர்வத்திர பரிபூரணனு யசைவற்று நிற்பன் என்றவாறு.

நி - வ - உ. அகரமாகியவுயிர் எழுத்துக்களெல்லாவற்றி
னும் பொருந்தி வேறற நின்றூற்போலத் தனக்கோர் உவமனி
ல்லாத் தலைவன் உலகுயிர்முழுதும் ஒழிவற நிரம்பி ஞானவுரு
வாய் அழிவின்றிநிலைபெறும்.

அகரம் தானேதனித்தும் ஏனையுயிருடம்புக் கெல்லாம்
வேறின்றிப்புணர்ந்தும் நிற்றலானும், அங்ஙனம்புணர்க்க வழி
யுந் தன்னுருவுதோன்றுதாகலானும், முதற்கண் வைக்கப்படுத

லாணும், விகாரமின்றி காதமாத்திணையா யியல்பாற் பிறத்தலா ணும், இறைவற் குவமையாயிற்று. இவ்வொப்புவமையாற் சட மாகியவெலி வடிவென்றன்பதற்கு அறிவாகியென்றும், அக ரம்போலவொருகாற் புணர்க்கு நீங்காவென்பதற்கு நிறைந்தி ன்றும், அவ்வகரமுதலிய வெழுத்துக்களை மூட்பதற்கு வெங்கு வெனறும், மாணைக்கற் கறிவித்தற் பொருட்டு உவமவிறுபுணர் த்திறுமென் அன்னதென் றென்பதற்கு நிகரிலென்றுங் கூறிய ருளினார்.

" அக்காய்கதேடாறுற் சென்றிவி மகரம்போல நின்றனென் றிவறுற்றேசார்ந்தே " என்றருளிச் செய்தருளாறுங்காண்க.

இதுறை விளைறையன தன்மையும், அவன் வேறுற நின்ற மையும் கூறப்பட்டன. (க)

இப்படி மனம் வாக்குங் காயங்களுக் கெட்டாமலிருந்தா னென்மனக்கண் மலைபரிபாகமில்லை மோகமடைகிற தெப்படி யென்னில்?

தன்னிலையை மன்னுயிர்கள் சாரத் தருஞ்சத்தி
நின்னரிலை யெங்கள் பிரான்.

ர - று. தன்னிலையைமன்னுயிர்கள் - தன்னுணையுடைய நின் மலமான சுவதந்திரத்தை நிலையிற்றவாண்மாக்கள்,—சார - வொருங்கு,—அருஞ்சத்தி - கூடிய மருட்சத்தி. அதனாற் சத்தி யழுந்தி சிவமுமபிரானிடை யென்னரிலை யெங்கள் பிரானன் - நிரன்முடிலை தனை யெங்கள் சுவாமி.

நி - வை - உ. வாக்குமனைங்கட் கெட்டாது தனது விமலதா னனைந்து வீட்டினெல்லையை நிலையிற்ற ஆன்மாக்கள் வந்து வொருங்குமுடிவெய்யும் அருளாகிய பரசத்தியுடனே பேதமி ன்றியொன்றி நிற்பான்ன் எம்முடைய இறைவன்.

திருவருட்பயன் மூலமுழுமுனையும்.

மன்னுயிர்களென்றதனால் ஆன்மாக்கள் வினைவயத்தில் உருவுந்தாழிலும் வேறுபடுவதன்றி நிலமுதல் காதமீறிய தத்துவங்கள்போலப் பிறந்திறப்பன வல்லவாம்.

இதனால் அவன் ஓர் சத்தியோடும் கூடிநிற்பனென்பதூஉம், அது கருணைவடிவிற்றென்பதூஉம் கூறப்பட்டன. (உ)

அப்படியும்முடையகடவுள் மகத்துவமோ வென்னில்?

பெருமைக்குநுண்ணைமைக்கும் போருட்கும் பேற்றி னருமைக்கு மொப்பின்மையான்.

எ - து. பெருமைக்கும் - ஆன்மபோதத்தாலே யறியப்படாத மகத்துவத்துக்கும்,—நுண்மைக்கும் - இப்படிப்பட்ட பருத்தியிலேயு மான்மாக்களாலே யறியப்படாத விரகியத்துக்கும்,—போருட்கும் - ஆன்மாக்கள்மேல் வைத்த விருத்தி கிருபைக்கும்,—பேற்றினருமைக்கும் - சரியை கிரியா யோகங்களை முடித்த விறுதியிலே சாயுச்சியத்தைத்தொகுக்கப்பட்ட வாச்சரியத்துக்கும்,—ஒப்பின்மையான் - இவைகளுக்குவமையில்லை.

இ - வ - உ. எவ்விடத்துமுளதாய நிறைவிளைவும், தொய்வையிளைவும், மிகுந்த கருணையிளைவும், ஒருவராற் பெறுதற்கருமையாளவும், ஆயவிந்தான்றிளைத் தனைத்தோ ரொப்புவமையில்லாதான் முன்னங்கிளைத்த எம்மிறைவன்.

இவ்வாற்றால் தனைக்குவமனில்லாதவரையே படர்ச்சிதத்திய ல்பிளைவும் ஒப்பிலவரவிளைவுல் உய்த்துணர்க.

" ஆண்டப்படுதியி ளாண்டைடப்பிறக்க
வளப்பருந்தம்மை வளப்பெருங்காட்சி
யொன்றிளைக்கொன்று கின்றிழில்பகரி
ளாற்றெருருகோடியின் மேற்படவிருந்தனை
வின்ளைழைக்கதிரின் றுன்ளைப்புணையச்

கிரியவாகப்பொரியோ வெனவும்
செருணைமக்கண்டமறுத்தர
வணுவண்டத்து
கின்றுதுணைங்கிய தண்டாச்சீர்த்தி"
னைவு மருளிச்செய்தவாறு காண்க.

குவ்வருபு மூன்றும்வேற்றுமைப் பொருள்தந்தது. "யாதனுருபிற் கூறிற்றாயினும், பொருள்வென்மருங்கின் வேற்றுமை சாரும்" என்ப திலக்கணமாதலின்.

இதனுவினைறவை தூயர்புகூறப்பட்டது. (க)

இவனுக்கொப்பில்லை யென்பானேன், மூவரி லொருவனல்லனோவா வெனின்?

ஆக்கி யெனையு மளித்தா சடனடுங்கப்
போக்குமவன் போகாப் புகல்.

க - து. ஆக்கி - பிரமனை யுண்டாக்கிச் சகத்தைதச் சிருட்டிப்பித்து,—னையுமளித்து - விட்டுனுனை யுண்டாக்கிச் சகத்தைகயெல்லா மினாட்சிப்பித்து,—ஆசடனடுங்கப்போக்குமவன் - முடிவின் மாயாமலத்திலே யெல்லாமடங்கச் சங்காரிக்குக் தன்னையொப்பாயுடைய கருதாவாய்,—போகாப்புகல் - தானென்ன முடிவில்லாமலுள்ளபடியான வின்பனுனை ஆகமலையிற்றுக்கும் புகலாகிய வானவடிவினும்.

நி - வ - உ. நிலோயதரகிய அருக்கடவுள் ஒருவன் ஒருத்தி னென்றுனை கட்டப்பட்ட வுலகங்களெல்லாவற்றிலோயும் பெடுத்துநிறுத்தி யிச்சா ருபனைக் கிரியைக ருணாரூபனென்னனும் ஆன்மாக்களெல்லாம் மூலமலத்துடனே அடங்கியிருக்கும்படி அழித்தலைச் செய்யுந் தான் எஞ்ஞான்று நீங்காதநிற்கும் புகலிட மாயிருக்கும்.

ஆகுடனடங்கவென்றதனால் புனருற்பத்தி யுண்டென்பது கூறியதாயிற்று. "உயிரவையொடுங்கிப் பின்னுமுதிப்பதனரன்பாலென்னிற் - செயிருறுமலத்தினுகும்" என்றருளிச் செய்தவாறுகாண்க.

இதனால் அவனொருவனே முத்தாழிற்கும் உரியனென்பது கூறப்பட்டது. (மு)

அவனருவமோ வுருவமோ வருவா ருபமோ வென்னில்?

அருவு முருவு மறிஞர்க் குறிவா
முருவ முடையா னுளன்.

எ - து. அருவு முருவும் - அருவமு முருவமு மருவாருபமுமாம், —அறிஞர்க்கு - அறிவான்மிக்க காதாக்களுக்கு, —அறிவாமுருவம் - ஞானமாகிய வருட்டிருமேனியை, —உடையா னுளன் - உடைத்தானவரு யிருக்கின்றான்.

நி - வ - உ. சிவம் சத்தி காதம் விந்து என்னும் அருவடிவு நான்கும், மகேசுரன் உருத்திரன் மால் அயனென்னும் உருவடிவு நான்குமுடையன், அவ்விறைவன் அறிவுடையாரது உள்ளத்தின் தோன்றும் ஞானவுருவினையு முடையனாவான்.

அருவும் உருவும் உளனெனவே அருவுருவாகிய சதாசிவ வடிவமென்பது கூறவேண்டா வாயிற்று.

"சிவஞ் சத்தி காதம் விந்து சதாசிவன் றிகழுமீசனென்றருளுருத்திரன்மாலய னென்றிவரென்றாய்ப், பின்குரு மூருவமாலிங் குருவமான்றா, னின்குரு பேதமாக நாதனுரடிப்ப னென்ப" என்றும் "குறித்தவெதான் றூகமாட்டாக் குறைவில ஞானமூனும்." என்றும் அருளிச்செய்தவாறு காண்க.

இதனா லவனருவுருவு கூறப்பட்டன. (கு)

உடமையாகி லொருவ ருண்டாக்கிக் கொடுக்கவேண்டு மென்னில்?

பல்லா ருயிருணருஞ் டான்மையென மேலொருவ னில்லாதா னொங்க னிறை.

எ - து. பல்லாருயிருணருஞ் - சர்வான்மாக்களுந் தங்கட்குக் கந்தா தறை காண டுவனை போகங்களுந் தந்தறிவிக்கவறிகின்ற,—டான்மையென - முறைமைபோல,—மேலொருவனில்லாதான்-தானென யறிதலன்றித் தனக்கு மேலொரு னறிவிக்கவேண்டுவதில்லை யாதலாற் ருனிலனாந் திருமேனியைத் தரித்துக்கொண்டவன்,—எங்களிறை - எமதுதந்தை.

தி - வை - உ. நிறைந்து எல்லனிறந்து ஆன்மாக்களும் அறிவிக்கவறியும் படுதிசோலத் தனக்கு மேலாய் நின்று உணர்த்துவதார் கடவுளோ யில்லாதான் எம்முடைய இறைவன்.

இதனாற் கடவுட்டன்மை யொருவராற் பெறாது இயல்பாகவுடையன் என்பது கூறப்பட்டது. (சு)

உம்முடைய தந்தானை எல்லாராலு மறியலாமோவென்னில்?

ஆனை வரிவா யகலா னடியவர்க்கு
வானுடன் காண தரன்.

எ - து. ஆனைவரிவாய் - என்னிடத்தும் நீங்காதபோறிவாய்,—அகலானடியவர்க்கு - விட்டுநீங்கான் ஞானவான்களுக்கு,—வானுடன்காண தரன் - தன்னேயறியாத பிறம விட்டுணுமுதலாகியதேவர்களுக்கு அவர்கள் மனவாக்குக்காயத்துக்கெட்டாத ஞானவான்.

தி - வை - உ. நீங்காத ஞானமாய் அடியார்கள் உள்ளக்கம

லத்திலேவிட்டு ஒருபொழுதும் பிரிதல்செய்யான், தான் தேவர்களால் காண்டற்கரிய மேலோனையினும்.

அடியவனெனவும், வாளடனெனவும், பொதுப்படக் கூறினமையால் யாவராயினும் அன்பர்க்கெளியவனெனவும் அன்பரல்லாதவர்க்கு அரியனெனவும் உடையன் என்பதாம்.

"கனவிலுங்தேவர்க் களியாய்போற்றி, கனவிலுகாயேற் கருளினைபோற்றி" என்றருளிச்செய்தார் போதலூர் புகழகம் போர்த்த மெய்யன், வாதலூர் வித்தமலைறமுகற்றலீலையர்.

இதனால் அவன் அருள்புரியுமாறு கூறப்பட்டது. (எ)

உமதுகத்தா வேகதேசதேறை வியாபகதேறவென்னில்?

எங்கு மெனையு மெனியுறுகீர் போலெகங்
கங்குமவன் ருனே கனி.

எ - து. எங்குமெனையும் - சித்திரமும் சடத்தினையும், — எரியுறு கீர்போல - அக்கினியைப் பொருந்தின சலம்போல, — எகங்கங்கும் - கத்தாவினிடமாகிய தேகத்துவமாய்ப் பொருந்தினதன், — அவன்ருனேதனி - அந்தக்கடவுடானே யொப்பில்லாதவன்.

கி - ஙை - உ. எல்லா வுலகங்களிடத்தும் அளவிறந்த வுயிர்கண்மாட்டும் நிரைடங்கின்ற தழல்போல இரண்டறக் கலந்திருந்தாலுமிலும் அக்கடவுள் அப்படங்களிற்றங்காது நீங்கி யேகனாய் நிற்பன்.

எகாரம் - பிரிநிலை. "பார்பதமென்னடையீரைந்துமாய்" என்பதனுள் "நீருமாநீ" என்றருளிச்செய்தலாறுகாண்க.

நீருமாநீயென்பது, காய்ந்த புலியின்கணுளதாயவெம்மை இதனால் யாண்டுநிரம்பி நிற்பினும் அதிற்றேறு மாறெனவும் பதங் கூறப்பட்டது. (அ)

கத்தா வெங்குமொருபடித்தாய்நிற்பதே வெண்ணில்?

நலடிலை னெண்ணுர்க்கு நண்ணினர்க்கு நல்லன்
சலடிலன் போற்சங் கரன்.

ன - து. நலடிலனெண்ணுர்க்கு - தன்னை வழிபடாதபோர்க
ருக்குத் தங்களாலேயுள்ள சனன மரணமாகிய துக்கத்தைதீக்
கித் தன்னருகேயுள்ள வின்பநலத்தைதக் வொடான், — நண்ணி
னார்க்குநல்லன் - தன்னை வழிபட்டபோதருக்குத் துன்பத்தை
நீக்கி யின்பநலத்தைதக் குடுப்பான். வழிபடாதபோர்க்குத் துன்ப
மை நீக்காமலும் வழிபட்டபோர்க்குத் துன்பத்தைதீக்கியு மிருக்
வைகயிலேலே யிரடுத்தாலாதியோ வென்னில்? — சலடிலன் போர்
சங்கரன் - விருப்பு வெறுப்பில்லாதவன் சுகத்தை தயான்மாக்க
ளனைவர்க்குங் வொருவிக்வைகயிலேலே சங்கரனென்ற திருநாமத்
தையுடையவன்.

தன்தாளினை யடைந்தார்மாட்டு நன்மையினைச்செய்ய
லும், அருவெய்யார்மாட்டு அருவெய்யா திருத்தலும் உடைய
தையிறும் வயிரவென்பது சிறி துயிலன்: இன்பத்திலை பண்
ணுத் சங்கரனென்றும் பெயரினையுடையவ் ஆகலான்.

வடவெழுயிலெ சம் னென்பது சுகம், கரன் னென்பதுபண்
ணுவான் இனைபயிரன்பெம் புணர்த்தது சங்கரனெனநின்ற தது.

இதனால், விருப்பு வெறுப்பிலனென்பதும், அவரவர் செ
ய்திக்கேற்ப பயனளிப்பதும் கருணையையுடையனென்ப
துங் கூறப்பட்டன. (க)

வழிபட்டவர்களாலே யக்தப்வடாருக்கோப் படலாகே
வென்னில்?

உன்னுமுள வையக மிலதுணர்வா யாவரு
மன்னுமவர்க் தீர்த்து மருந்து.

எ - து. உன்னும் - நினையுங்கள்,—உளது - உண்டு,—ஐயமிலது - சந்தேகமில்லை,—உணர்வாயோவாது - அறிவுக் கறிவாய் விட்டுநீங்காது. அப்படி விட்டுநீங்காமலிருந் தென்செய்யுமென்னில்?—மன்றைபவந் தீர்க்குமருந்து - பொருந்திய சனன மரண மாகிய வியாதியைத் தீர்க்கின்றதற்கு கல்ல பரமௌடதம்.

நி - வ - உ. ஞானமயமாய்ப் பிரிப்பின்றி நின்று அனைதியேதொடர்ந்துவருகும் பிறவிப் பிணியினை அறுத்தற்கு ஓர்மருந்தாந் தன்மையினையுடையன் அக்கடவுள். அதற்கு ஓர் ஐயமில்லை. அதனையெஞ்ஞான்றும் இடைவிடாது அன்புடன் நினைப்பீராக.

இதனுல் பதியினை வழிபடவேண்டுமென்பதும் உபதேசிப் பாங்கு கூறப்பட்டன. (கo)

பதிழுதுங்கிலழுற்றிற்று.

உ - வது. பசுநிலை.

அஃதாவது பலவாய வுயிர்களது முறைமை.

இதனைப் பன்னெடுகாலப்படுத்திய வதனுல் பதிவொன்றே யென்பது தானே கொண்டுவிடுத்தது. பதியி னியல்பு கூறிப் பசுக்களியல்பு கூறிற்றிலனென், மேலை யதிகாரத்திலேறுபதிற்கிணையடைத்து எனக்கொள்க. பசு - உயிர் - சேதனன் - புற்கலன் - சீவன் - அணு - வியாபகன் - ஆன்மா - என்பன ஒரு பொருட்கிளவி.

இதிலடைந்தவருண்டோவென்னில்?

பிறந்தானாண் மேலும் பிறக்குமான் போலுந்
துறந்தோர் துறப்போர் தொகை.

எ - து. பிறந்தநாண்மேலும் பிறக்குநாள்போலும் - பிறந்த வான்மாக்களுக்குத் தொகையுண்டாணற் போலவு மினிமேற்பிறக்கு மான்மாக்களுக்குத் தொகையுண்டாணற்போலவும், துறந்தோர் துறப்போர் தொகை - தேகாதிப் பிரபஞ்சத்தைத் தொய்யென்று நீங்கி மோக்கத்தை யடைந்தோர்க்கும் தொகை யுண்டு, இனிமே லப்படி மோக்கத்தை யடைவோர்க்குந் தொகையுண்டு, அதற்கு மளவில்லை இற்குமளவில்லை.

நி - வை - உ. உயிர்கள்தோற்றிய காலத்தினது தொகையும், மேற்சொற்றவர் காலத்தினது தொகையும், இறைவன்திருவடியை அடைந்தாரது தொகையும், மேல் அண்டத்திற்குரியாரது தொகையும், தம்பிலெனக்கும். —இம்முளவிலவென்பதாம்.

ஈற்றினின்றதொகை தான்கிசேணிங் கூட்டப்பட்டது. நிலை உயிருண்மை யுடைத்தெனக்கூறியது எதுவெனின் தொருவனுண்மையெற்றே அதனியல்பு கூறவேண்டும்; பித்தினை யுடைத்தாயே சித்திரமெழுதவேண்டுமாறுபோல.

இதனை யுயிர்களது உண்மையும், மிகுதியும் கூறப்பட்டன. (க)

ஆன்மாக்களெல்லா மொருபடித்தோவென்னில்?

நினிமலத்தா ரொன்றுதனிற் சென்றூர்க ளென்றி
யொருமலத்தா ரானு முளர்.

எ - து. நினிமலத்தார் - ஆணவம் கன்மம் மாயை யென்னு மும்மலத்தையுடைய சகலராயும், —ஒன்றுதனிற் சென்றூர்கள் மாயாமலத்தை நீங்கி மற்றிருமலமு முடைய பிரளயாகலராயினும், —அன்றி - அனையரன்றி, —ஒருமலத்தாராயும் - மாயாமலத்தையும் கன்மமலத்தையும நீங்கி மற்றொருமலமுடைய விஞ்ஞானகலராயினும், —உளர் - இப்படி மூவகை யான்மாக்களாயிருப்பார்கள்.

திருவருட்பயன் மூலமுழுமையும்.

நி - வ - உ. ஆணவம் கன்மம் மாயை என்னு மலங்கள் மூன்றுடையராகியும், இம் மூன்றில் மாயை நீங்கி யேனைய இரண்டு முடையராகியும், அவ்விருவகையுமல்லாது ஆணவ மொன்றினையு முடையராகியும், சொல்லப்பட்ட மூன்றுதிறத் தினையுடையார் அவ்வான் மாக்கள்.

ஆயுமென்பது மூன்றிடத்தும் கூட்டப்பட்டது. அவர்கள் திரணிறையிற் சகலர் பிரளயாகலர் விஞ்ஞானகலராம். "உளை கருமிப் பசுவர்க்க முணாின் மூன்று முபதரும் விஞ்ஞானகலர் பிரளயாகலர் சகலர், நினையின்மல மலங்கன்ம மலங்கன்ம மா னையதிற்கும்" என்றருளிச் செய்தவாறுகாண்க.

இதனுல் தொடர்பின் விகற்பத்தால் உயிர்கள் மூவகைப்ப ட்டதன்மை கூறப்பட்டது. (உ)

இவர்க ளொருவர்க்கொருவர் அதிகமோ வென்னில்?

மூன்றுதிறத் துள்ளாருமூலமலத் துள்ளார்க
டோன்றலர் தோற்றுள்ளார் துணை.

எ - து. மூன்றுதிறத்துள்ளாரும் - அம்மூவகைப்பட்ட வான்மாக்களும், அதாதியிலே,—மூலமலத்துள்ளார்கள் - ஆண வமல சம்பந்தர்களா யிருக்கிறவர்க ளானையிறலே,—தோன்ற லர்தோற்றுள்ளார் துணை - தோன்றாத்துணையா யிருக்கிற இவ னுக்கு அடியவரா யிருப்பர், அம்மூவர்க்கும் கத்தாவே துணை.

நி - வ - உ. இம்மூன்றுதிறத் தான்மாக்களும்; மூலமல மாகிய ஆணவத்தாற் பிணிக்கப்பட்டவர்களே. அவருள், மா னையதென்னுங் துணையிலையுடைய சகலர், தாம்தோற்றமை யென்னுந் தன்மை தமக்குந் தெரிதலிலர்.

ஏனையிருவருக்கும் தெரியுமென்பதாம்.

மலமென்பது அழுக்கு. உம்மை - முற்றும்மை.

இதனால் முன்னொவ்வொன்றாக நீக்கப்பட்டது மாயையும் கன்மமும் அல்லது ஆணவமன்றென்பது கூறப்பட்டது.

அடிமையல்லாத வான்மாவுக் கறிவுண்டென்னில்.

கண்டவற்றை நாளுங் கனவிற் கலங்கியிடுந்
தின்டிறலுக் தென்சேறை செயல்.

எ - து. கண்டவற்றைநாளும் - நாளும் கனவிலே கண்ட பொருள்களை நாடோறும்,—கனவிற்கலங்கியிடும் - சொப்பனத்திலே மறக்கப்படுவிற். அப்படிப்பட்ட,—திண்டிறலுக்தென்சேறை செயல் - அற்பவலிமையுள்ள வறிவில்லாத வான்மாக்களுக்குச் சுகந்தாமாகிய செயலேயுண்டு.

நி - வி - உ. பலநாளுந் சுவலாவத்தையில் நாம் கண்டறிந்த பொருள்களைச் சொப்பன அவத்தையில் நிரிபுபடக்காணுந் தினைந்தவெற்றியிலையுடைய வயிர்களுக்குச் செயலுடைத்தென்பது வல்லவென்னைமோ?

திண்டிறலென்பது ஆன்மாழுந்தி நின்றாகாகையாய் இகழ்ச்சிக் குறிப்பு மொழியாயிங்ன்றது. நிரிபுபடக் காண்டலாவது - கல்குரவனாள்கணைமச் செல்வராகவும், செல்வர்கணை கல்கூர்ந்தவராகவும், உறுப்பில்லார்கணை யுறுப்புடையராகவும், உறுப்புடுள்ளார்கணை யுறுப்பிலராகவும், ஒன்று ஒன்றாக மாறுபாடாகக்காண்டல் முதலியனவெல்லாம். (சு)

சொப்பனத்திலையல்லா மறந்தான் கனவிலே தானென
யறிவா வெனன்னில்?

பொறியின்றி யொன்றும் புனராது புந்திக்
குறியென்ற போக்கற் றது.

எ - து. பொறியின்றி - ஐந்திந்திரியங்களி லொன்றினால் லாமல்,—ஒன்றும் புனராதுபுந்திக்கு - ஒருவிடயங்களையு மறி

யாத வான்மாக்களுக்கு,—அறிவென்றபேர் - தானேயறியு மறி
வையுடையனவென்றபேர்,—நன்றற - மிகவுநன்று.

நி - வ - உ. செவிமுதலிய கருவிகள் கூடாமல் யாதொரு
விடயமும் எய்தமாட்டாத வுணர்வினையுடைய வுயிர்களுக்கு
நூல்வல்லோர் அறிவுடையன வென்றிட்டபேர் மிகவும்
அழகிது.

பொறியின்றியொன்றும் புணராதென்பதனால், கூடிப்பு
ணரு மென்பதாயிற்று. புந்தி ஆருபெயர். நன்றென்பது
முன்னையதுபோ லிகழ்ச்சிக் குறிப்புமொழி.

இவை யிரண்டுபாட்டாலும் உயிர்கட்கோர் முன்னிலையான்
அன்றி அறிவுந் தொழிலுங்கூடாமை கூறப்பட்டது. (நு)

அப்படி இந்திரியங்களைக் கொண்டன்றி ஆன்மாவுக்கறி
வில்லையோ வென்னில்.

ஒளியு மிருளு மூலகு மலர்கட்
டெளிவி லெனினிலென் செய.

எ - து. ஒளியும் - சோமசூரியாக்கினிப் பிரகாசமும்,—
இருளும் - பூதவிருளும்,—உலகும் - பிரபஞ்சமும்,—அலர்கட்
டெளிவிலெனில் - அலர்வித்தகண்ணுக்குப் பிரகாசமில்லை
யில்,—என்செய - இதுலமென்ற மிருத்துபிரயோசனமென்ன? அப்
படிப்போல வொளியாகிய சிவமு மிருளாகியவாணவமலமும்
பிரபஞ்சமாகிய மாயையும் அலர்வுறியாகிய வான்மாவுக்கு அறி
வில்லையாகில் அம்மூன்று மிருத்துபிரயோசனமென்ன? அ
ணைகயா லனுதியே யான்மாவுக்கறிவென்ற.

நி - வ - உ. விளக்குஞ்செய்யும் நூலிது, திங்கள் அங்கி
யென்னுஞ் சுடர்களும், மயக்கினைச்செய்யும் அந்தகாரமும்,
பலவகைப் பொருளோடு சிறந்தவுலகமும், விழித்திராநின்ற

கண்ணினிடத்துக் சோதியில்லையாயின் என்னபயனைச் செய்
தற் பொருட்டு? எ-று. எனவே யாதுமின் றென்பதாம்.

இவ்வுவமையால் மிகுந்த பிரகாசமாகிய சிவஞ்டைய ஞா
னமும், இருளாகிய ஆணவமும், கலைமுதல் நிலனீ ருகிய தத்
துவங்களும், நித்தமாகிய வுயிர்களிடத்து உணர்வில்லையாயின்
என்னபயனைச் செய்யுமென்னும் பொருள்தோன்றி நின்றது.
இம்மந்திரம் ஒட்டென்பதோ ரலங்காரம். இம்மூன்று வகையி
னும் நன்று தீதுகளை யுடைவனவுயிர்களேயா மென்பதாயிற்று.

இதனால் விளக்க விளங்குங் கண்போல உணர்த்த வுணரு
மாவிகளையுடைய வென்பதனால் உம் கூறப்பட்டது. (சு)

ஆருலிந்த மூன்றுபொருளையு மறியுமியா தென்னில்? பதி
க்கும் பாசத்துக்கு மறியமாட்டாவென்பதனை நின்றது,
மென்றது.

சத்தசத்தைக் சாரா தசத்தறியா தங்குணனை வ
யுய்த்தல் சதசத்தா முயிர்.

வ - து. சத்தசத்தைக் சாராது - சத்தாகிய சிவம் அசத்
தாகிய பாசத்தைப் பொருந்தாது,— அசத்தறியாது - அசத்தா
கிய பாசஞ் சடமாதலையும் அறியமாட்டாது,
——அங்குணனை - அவ்விடத்தில்,——இணை - இவ்விரண்டையும்,——
உய்த்தல் - பொருந்தியறிகிறது,—— சதசத்தா முயிர் - சதசத்தா
கிய வான்மா.

சி - வை - உ. நிலவெற்று ஞானமாகிய சிவஞானத்து அறிந்தவர்
களாகச் சடப்பொருள்களினைப் பிரிவகைக் கட்டியறிய
நில்லா. அதிசூக்குமங்களாகிய தத்துவங்கட் கறிவுவண்ண நில்லா.
ஞானரூபமாயிருந்து, அவ்விடத் தியற்றைமுத் தன்மை
னாவை யெலுத்தித் பருத்தறிய முயிர்களன் சத்தும் அசத்து
மறியவல்லதாதல்வேண்டும். அல்லதாகாடாவென்பது குருத்து.

உயிர்களுருக் சித்தென்று வழங்கப்படுமாயினும் சிவனு டைய ஞானத்திலே டொருதன்மை யல்லவென்பதாம்.

"சிவன்சிவனென்றிரண்டுக்ந சித்தொன்றுமென்னிற்-சிவ னருட்சித்திவ னருளோச்சேருந் சித்திவன்றன், பவங்கெடு த்திழுத்தி பண்ணுற்சித்தவற்றிற் - பழியுற்சித் தழிவிக்கப் படுந்சித்து மிவன்று, னவன்றனேயறியுந் சித்தாகலிரண்டு மலினாத்தாலுமொன்றாதுங்கியபடமாயிருக்கு, மிவன்றனுணர்ப் டுத்தி யுற்சித்திவருமோ டுத்தி - யிதுவுஞ்சித்தென்றிடை லையுணர்ச் சிவ ஞமசித்தாமே" என்றருளிச் செய்தவாறு காண்க.

இதனை ஐயிர்கள் சுத்தவறிவுந் சடமுமல்ல வாதல் கூறப் பட்டது. (ஏ)

அப்படியானுமாசுத்தும் அசுத்துமானதற்குவமையுண்டோ வென்னில் ?

இருளி விருளாகி யெல்லிடத்தி லெல்லாம்
பொருள்க ளிலதோதா டுவி.

எ - து. இருளிவிருளாகி - இருளோடுகூடி யிருளாயிருத் தும், — எல்லிடத்திலெல்லாம் - ஒளியோடுகூடி யொளியாயிரு க்தும், — பொருள்களிலதோதாடுவி - இத்தப் பூரியிலன்களன்சொ னையிப்படிக்கொத்த பொருள்களில்லையோ ? வுன்ன. அதாவது, கன்னுவும் - பழுதையும் - ஆகாசமும்போல வான்மாவு மசுத்து வாக நின்றறிதற் குவமையாம்.

இ - வ - உ. இருள்வாக் திறுத்தகாலை மனைறாத்தும் ஒளிவாக் திறுத்தகாலை வினைங்கியுயிற்றும் பொருள்போ யுடையபுன்சீ வுலகம்.

பொருள்களென்ற பன்மையால் அனைகன்னுவும் பூழையும் விண்ணுமுதலாயின. ஓகாரம் எதிர்மறை. இதுவுவமைபோடன் டேதாரலங்காரம்.

இதனால் சுத்தஉணர்வுந் சடமுமன்றி யிடைப்பட்டதொன்றில்லை யென்பானை யுண்டென மறுத்து மேல்வலி யுறுத்தப்பட்டது. (அ)

ஒளியு மருளுமேகூடி நிற்கவே ஒளியோடிருட்கூடி நின்று இருளோடுங் கூடுவானேனென்னில் ?

உவமன்கண் போல வொளியு மிகவிருளே
யாமன்கண் காணு நனை.

ப - து. உவமன்கண்போல - கோட்டானுடைய கண்ணுக்கு, — ஒளியுமிகவிருளே - ஆதித்தப் பிரகாசமும் மற்காகாமாயிருக்கும். அதுபோல, — யாமன்கண் காணு நனை - நிலைபெற்ற சிவஞானத்தை யான்மாக்கள் காணுமலிருக்கிறது, இருளாகிய வானவமலத்தால்.

நி - வ - உ. உதயஞ்செய்து விளங்காநின்ற சூரியனைக்காணுங் கூகையினது கண்போல மூற்கூறிய வுயிர்களுஞ் சுருத்தாவாகிய சிவனுடைய ஞானத்திரளைக் காணமாட்டா. அந்த ஞானமும் அந்தக் கூகையினது கண்ணுக்குச் சூரியன் சிறிதுந் தோன்றாதுநின்றாற்போல வுயிர்களுக்குத் தோன்றாதுநிற்கும்.

உம்மை - சிறப்புமும்மை. எகாரம் - தேற்றம்.

இதனாலுயிர்கள் தமக்கு உயிராகி விளங்கிநின்ற ஞானத்திரளைக் காணுமைமக்கு, உவமோபமிதத்தினைக் கூறப்பட்டது. (க)

இந்த வான்மாக்களறியாமையை நீங்கி யருளோப்பெறுவது மெக்காலம் ! வக்கிரங்கியது.

அன்றனவு மாற்றலுயிர் தங்கிதா வருடினிவ
ரென்றனரெவரவர் மில்லை யிடர்.

ப - து. அன்றனவும் - அன்றிலேயடைந்து, — ஆற்றலுயிர் - சுமந்து தடுமாறப்பட்ட வான்மாக்களுக்கு, — அந்தோ -

ஐயோ!, — அருடொரிவதென்று - அஞ்ஞான கீக்கிச் சிவஞா னம் பிரகாசிப்பது எக்காலம்!,—அளவொன்றில்லாவிடர் - அள வில்லாத சனன மரணமாகிய துக்கத்தை யறுதிவதாடங்கி யா ற்றுமென் றிரங்கியது.

நி - வ - உ. ஆறுதியவதாடங்கி யிற்றுவனையும் என் ணிறந்த துன்பத்தினைத் தாங்கிநிற்கு மூயிர்கள் அந்தோ எந்த நாளோ திருவருளாகிய ஞானத்தினைக் கல்வ தம்மிலும்பை நீர்த்து போரின்பத்தை யெய்துநான்.

அந்தோவென்ப திரக்கத்தின்கட் குறிப்பு.

இதனை இயிர்பதிற் துன்பமிருதிரங்கிக் கூறப்பட்டது.

இவ்வதிகாரத்தை உணாயர்சினியர் நிரம்பவழகியர் உயிர வை நிலையனைக்கூறினர்.

பகுநிலை முற்றிற்று.

ந-வது. பாசநிலை.

இவ்வதிகாரத்திற்கு இருண்மலைநிலை.

அஃதாவது, அநியாணமேயே வடிவாகிய ஆணவமலைத்தி னது தன்மை. உயிரணவை நிலையன்பதுபோலப் பொதுப்பட் டப் பாசங்களனைநிலையென்றதை இருண்மலைநிலையென்றதனால், தெளிந்த மாயை கன்மங்களென்வை முடங்குமாறெனின், "ஒரு மொழி யொழிதன் னினைங்கினாளைற்குரித்தே" என்பதனை வ டங்கும். மூற்கினைத்த வுயிர்களைறற் பிணைப்பட்ட பாசத்தினிய ல்பு கூறுதலின், மேலை யதிகாரத்தினிறை முதற் வையபுன்மை யறிக வென்றார் நிரம்பவழகியர்.

ஆன்மாவைப் பொருந்திய விடாய தெவ்வளவின் ?

துன்றும் பவத்துயரு மின்புந் துணைப்பொருளு
மின்றென்ப தெவ்வாறு மில்.

எ - து. துன்றும்பவத்துயரும் - நெருங்கி யிருக்கப்பட்ட சனனமரணமாகிய துக்கத்தையும்,—இன்பும் -போகின்பமாகிய வீட்டையும்,—துணைப்பொருளும் - எல்லாத்துக்குந் தாரகமா யிருக்கப்பட்ட திருவருளையும், — இன்றென்பது - இல்லையெ னச்செய்வது, — எவ்வாறுமில் - தானுமெவ்வழியானு மில்லை யென்னுமிடமு மறைத்துநிற்கும் இந்த வாணவமலம்.

நி - வ - உ. தொன்றுதொட்டிடைவிடாதுவரும் பிறவித் துன்பமும், மேலாய வீட்டின்பமும், இவற்றைக்கூட்டி முடிப்பதாய் முற்றுணர்ச்சி நிமித்தங்களாகும் இல்லையென்று நடுநியிட்டுக் கூறுதல், காண்டல் முதலிய அளவைக ளெல்லாவற்றானு மில்லை. (க)

இந்த வாணவமலத்துக் கொப்புண்டோ வென்னில் ?

இருளான தன்றி யிலதெனவை யகமேற்
பொருளாகி நிற்கும் பொருள்.

எ - து. இருளானதன்றி - மூடுதலிருளானது தன்னைக் காட்டுதலன்றி,—இலதெனையையும் - எல்லாப் பதார்த்தத்தையுங் காட்டாமன் மறைத்து,—எகப்பொருளாகி- தானெனுமொருபொருளாகி, நிற்கும்பொருள் - ஆணவமலமான திப்படி நின்றுவிடும்.

நி - வ - உ. உலகத்து வெவ்வேறு பலவகைப்பட்ட தூலசூக்குமையுடைய பொருள்க ளெல்லாவற்றினையும் ஒருபொருளாகவேற்றுமை தோன்றாது மறைத்துக்கொண்டு நிற்பது இருளானதற் கன்றிப் பிறிதொரு பொருட்கில்லை.

ஆலால விதுபோலப் பிறப் பிறப்புக்களும், வீட்டெனுமி

யும், காரணங்களும், பகுத்தறியாதபடி மறைத்தது ஆணவமென்ப தாயிற்று.

இவை யிரண்டுபாட்டானும் ஆணவத்தினது உண்மையும், அஃதிருள்போல மருள்வடிவிற் றென்பதுமுடம், கூறப்பட்டன. (உ)

இருள்போலத் நாமே வென்னில் ?

ஒருபொருளுங் காட்டா திருளுருவுங் காட்டா
மிருபொருளுங் காட்டா தது.

எ - து. ஒருபொருளுங் காட்டா திருளுருவுங் காட்டலும் - பூதவிருளான தெல்லாப் பதார்த்தத்தையு மறைத்துத் தன்னையுங் காட்டி நிற்கும், — இருபொருளுங் காட்டா தது - இந்தவான மலைமலமானது தன்னையுங் காட்டாது தனக்குள்ளே யிருக்கிற வானமாவையுங் காட்டாது.

நி - வ - உ. அந்தகாரமானது வெளிருபொருளுங் காணுமல் மறைத்துத் தன்னுருவுங் காட்டிநிற்கும், ஆணவமலமானது தன்னுருவத்தையும் ஞானத்தையுங் காட்டாமல் நிற்கும்.

இதனை விவ்விருளினு மிகக்கொடியது ஆணவமென்று கூறப்பட்டது. (ஙு)

காட்டாமல் மறைப்பது பதிக்குமோ வென்னில் ?

அன்றளவி யுள்ளொளியோ டாவி யிடையடங்கி
யின்றளவு நின்ற திருள்

எ - து. அன்று - அறிவே, — அளவி - ஆன்மாவைப்பொருந்தி, — உள்ளொளியோ டாவி யிடையடங்கி - சிவஞானத்தைப் பிராணனையுடைய வான்மாவைப்பொருந்தி மறைத்து, — இன்றளவு நின்ற திருள் - சிவனது திருவடித்தாமரையைப் பெறுமளவு நின்ற இக்கவாணவ மலம்.

நி - வ - உ. அகவிளக்காகிய ஞானத்தினேடே தானும் அறிதியே கலந்துகொண்டு அந்த ஞானத்தின்மேற்படாது உயிரளவிலே யமைவுற்று இது நாள்வரையும் நீங்காது நின்றது ஆணவமாகிய அந்தகாரம்.

உள்ளொளியோடு என்பது உயர்வின்கண்வந்தது. "ஒரு வினையொடுசெல லுயர்பின் வழித்தே" என்ப தொலக்கண மாதலின்.

இதனால் ஆணவமாகிய அந்தகாரம் அறிதியென்பதும், மாயை கருமம்போல நீங்கிப் புணர்ந்து தன்றன்பதும் கூறப்பட்டன. (ச)

அப்படி யிவனிடத்திலே யடங்கியிருக்கப்பட்ட வானவமலத்தை யிவனிலே யறியப்படாதே வென்னில்?

டலைபட்டுணர்ந்துமிருட் பாலைவக்குண்டென்றுங் கணவற்குத் தோன்றுத கற்பு.

எ - து. பலைப் புணர்ந்தும் - எல்லா வான்ம வர்க்கங் களையும் பொருந்திப் புணர்ந்தும், — இருட்பாலைவக்குண்ட - இருண்மலத்திற்குண்டி, — என்றுங்கணவற்குத் தோன்றுத கற்பு - எப்போதுந் தன்பத்தாவுக்கு விடசாரியென்றது தோன்றுத கற்புடைய தன்மை - இந்த வானவமல மான்மாக்களுக்குத் தோன்றாது மறைத்திருப்படியென்க- இது முடிந்தகுறளிற் கருந்தினை.

நி - வ - உ. எண்ணிலராகிய ஆன்மாக்களைப் பேதமறக் கலந்து இடையறாது நின்றாலும், இருள்மலமாகிய மகளுக் கெதாருகாலுந் தனது தலைவராகிய ஆன்மாக்களுக்குந் தன்னைக் காட்டாது நிற்பதோர் நியமமுண்டி.

பாலைவனைவுங் கணவனொளவுங் கூட்டம்பற்றியுருவகஞ் செய்ததன்றி ஆண்குறி பெண்குறி யவ்விடத்தில்லையெனக்

திருவருட்பயன் மூலமுமுரையும்.

கொள்க. என்றும் என்றதனால் கேவல சகல சுத்த மூன்றினு மென்பது பெற்றாம். சிறப்பும்மை யிரண்டினுள், பின்னைது இழிபுகுறித்து நின்றது. இடை நின்ற உம்மை முற்றும்மை.

இதனை லாணவத்தினது தன்மை கூறப்பட்டது (நு)

இத்தவாணவமலத்தை யறிவதெவ்வா றென்னில் ?

பன்மொழிக ளென்னுணரும் பான்மை தெரியாத
தன்மையிரு ளார்த்தற் றது.

எ - து. பன்மொழிக ளென்னுணரும் பான்மைதெரியாத தன்மை-பலவாகச்சொல்லுவதென்ன? நித்திய அநித்தியத்தை யறியப்படாத முறைமை,—இருளார்த்தற்றது - இத்தவாணவம லங் கொடுத்ததென் றறிவாயாக.

நி - வ - உ. பற்பலவார்த்தைகளாற் பயனென்னை ? அறிய வேண்டும் பொருள்களை யறியும் பகுதிதோன்றுது தின் றவியல் பெல்லாங் கருமை நிறத்தினையுடைய மூலமலமாயினர் கொடுத் தது-

அறியவேண்டும் பொருள்களாவன பதி பசு பாசமென்னு மூவகைப்பொருள்களும், சரியை கிரியை யோக ஞானங்களென் றநால்வகை யொழுக்கமுமாம். இருளாவன்பது செறலின்கண் வந்த அஃறிணை வழுவமைதி.

இதனால் மூலமலத்திறுல்வந்த அறியாமை வகியுறுத்தப் பட்டது. (சு)

ஆணவமல மில்லை யென்னில் ?

இருளின்றேற் றுன்பே ஞயிரியல்பேற் போக்கும்
பொருளுண்டே லொன்றுகப் போம்.

எ - து. இருளின்றேல்-ஆணவமல மில்லையென்று நீ சொல் லுவாயாகில்,—துன்பேன் - சுகத்துக்க வேதனைவருவானேன்,

—உயிரியல்பேல் - ஆன்மாவுக்கியற்கையென்று சொல்லுவையென்னில் (இயற்கையாவது கறுப்பும் வெளுப்பும் காக்கும் பாலுக்குமியற்கை யாஞற்போலவாம்), — போக்கும் பொருளுண்டே லொன்றுகப்போம் - அப்போதாணவமல நீங்குகிறபொழுது ஆன்மாவுங் கூடக் கெடுவன் - ஆகையாற் குணமுங் குணியுமாகச்சொல்வ தடாது.

நி - வ - உ. இருளாகிய அவிச்சையில்லையாயின், இந்திரியங்கட்கு எவல்செய்யும் பிறவித்துன்பம் படற்குக் காரணமெயின்னே ? அஃது ஆன்மாவினது சுபாவமாயின் நீங்காது, நீக்குவினுஞான முண்டாயின் அதனுடனே உயிருங் கெட்டுப்போகுமாதலால் - எனவே பிறவித்துன்பத்துக்கு நிமித்தம் அவிச்சையென்பதாயிற்று.

இதனுல் அவிச்சையில்லையென்பாரை யுண்டென்றுமறுத்தக் கூறப்பட்டது. (எ)

ஆனவிந்தமலம் கடலேவுந்தெதன்னில்?

ஆசா திலேயலணவ காரணமென் மூத்திரிலே
பேசாதகவும்பினி.

எ - து. ஆசாதியல் - ஆணவமலமாதியென்றல், அவை காரணமென் - இடையிலேவந்து பொருந்தக்காரணமென்ன? பொருந்தக்காரணமுண்டு. வெள்ளைப்புடைவையி லழுக்குப் போலவுங் கண்ணுடிக்குக் காளிதம் போலவுமென்னில், — மூத்திரிலேபேசாது - மோகமுண்டென்று சொல்லவேண்டுவதில்லை, — அகவும்பினி - இந்த மலமாகிய வியாதி மோகத்தினும்வந்து பொருந்தும்.

நி - வ - உ. அவிச்சை யிடையிட்டுவந்ததாயின், அஃதோர் காரணமில்லாமல் வந்துபொருந்திய தென்னை ? அன்றி மூத்தியினு முறையாடாதுவந்து கவர்ந்து கொள்ளுமன்றே.

உளையாடாது கவர்தல் - தோன்றாது விளைவிற் கவர்தல்.

இதனால் அவிச்சை யாதியென்பானை மறுத்துக் கூறப் பட்டது. (அ)

அறுதியாகி லொருக்காலு நீங்காதென்னில்?

ஒன்றுமிகினு மொளிகவராதே லுள்ள

மென்று மகலா திருள்.

எ - து. ஒன்றுமிகினும் - தூகவிருள் மேலிட்ட காலத்து, —ஒளிகவராதேல்- விளக்கினொளி யவ்விருளைச் சற்றே நீக்குமே, அப்படி நீக்காதென்றால், — உள்ளமென்றுமகலாதிருள் - அது போல வாணவமலமான தொருக்காலு மான்மாவை விட்டுநீங் காது, ஆணவமலமானது கலாதிக்கிடங் கொடாதேயிருந்தா லாசாரியராலும் நீங்காது, கலாதிகருதக் கிடங்கொடுக்கையி னலே யாசாரியராலே நீங்குமென்றறிவாயாக.

நி - வ - உ. மலமானையென்னுமிருள் மலமாகிய விருள் வியாபக மெல்லாமறுத்துநிற்கையிலும், ஏகதேச விளக்க மாகிய மாயாகாரியத்திலே யுயிர்களுக்குள்ள கொள்ளாநாயின் எந்த நாளும் அவ்விச்சை யறுகையில்லை- கருந்தன்மை யுயிர்களுக்குண்டாகிலென்பதனை விலக்கிற்று.

என்றுமென்ப தருளாலையாமலைத்திறை. என்பது காட்டுகின்றது.

இதனை யுயிர்கள் அவிச்சைநீங்கி முத்தியடைதற் பொருட்டியைத்தல் கூறப்பட்டது. (கூ)

மலமறையாது மானைய மறைக்கு மென்னில்?

விடிவா மளவும் விளக்கனைய மாயை

வடிவாதி கன்மத் துலவற் று.

எ - து. விடிவாமளவும் - தூகவிருணீங்கு மளவும், —விளக் கனைய - விளக்கானதுபிரகாசித்து நின்றாற்போலவும், —மாயை

வடிவாதி கன்மத்துவந்து . மாயை கன்மத்துக்கிடாகத் தனு வாதியாகவிரிந்து கன்மமூள்ள மட்டுந் சீவித்துநிற்கும். திரு வருள் விளங்கினவிடத்து விடிவளவில் விளக்கொளி மழுங்கி னற்போல மாயைசீவியாது.

நி - வ - உ சிவனுடைய ஞானமாகிய கிரணந்தோன்றி ஆணவவிருள் நீங்குமளவும், மாயையினிடத்திலே நின்றுந் தனு கரண புவனபோகங்கள் தத்தம் புண்ணியபாவங்களுக்கிடாகத் தோன்றிச் சிறிதே மலவிருளினை நீக்கி விடய விண்பங்களைக் காட்டும் விளக்குகள் போலவாம்.

மலமுமாயையும், இருளுமொளியும்போலத் தம்முள் மா றுடைத்தென்பதாயிற்று.

சிறிதே நீக்குதல்-விளக்கினைய-என்பதனைற் பெற்றும். விடி வாமளவும் என்றதனால் மாயாகாரியங்கள் சுத்தகாலத்திற் றமதுகாரணத்திலேயடங்கினும் உயிர்களைவிட்டு நீங்கினவென் றென்பதாம் "இருளிரிசுட ரிரண்டாநின்ற முழுமலமாணை" என்றருளிச்செய்தவாறு காண்க.

இதனால் அவ்வவிச்சையால் நீங்காது தொடர்ந்து நின்ற மாயை, கருமம், இரண்டின் முறைமையுங் கூறப்பட்டது.

பாசுபதிலை முற்றிற்று.

சு - வது. அருளாதுதிலை.

அஃதாவது - குருவேயுருவாகிய ஞானத்தின் முறைமை. இத்தன்மையவாகிய அவிச்சையைத்துறந்து வீட்டொளி காட் டுதற்பொருட்டு அதற்கு மாறுகிய அருளினது முறைமைகூ றவின், மேலை அதிகாரத்திலேழுதற் கிலையுண்மையறிக.

விடிவாவ தேதென்னில்!
அருளிற் பெரிய தகிலத்து வேண்டும்
பொருளிற் றலையிலது போல்.

எ - து. அருளிற் பெரியது - திருவருளுக்கு மேலாகிய தொருபொருளில்லை. அஃதென்போலவென்னில்,—அகிலத்து வேண்டும்பொருளிற் றலையிலதுபோல் - பூமியினிடத் தான் மாக்கள் அவரவர் விரும்பும் பதார்த்தத்துக்கு மேலான தொரு பொரு ளில்லாததுபோல.

நி - வ - உ. ஒருவர்க் கெல்லாப் பொருள்களுள்ளுந் தாம் விரும்பிய பொருளின் மேலாய பொருளில்லாத வாறுபோலத் திருவருளின் மிக்கதாகியபொருள் உலகத்தில்லை.

இதனை லருளினது உயர்வுகூறப்பட்டது. (க)

அருளதுநின் றென்னசெய்யுமோ வென்னில்?
பெருக்க நுகர்வினே பேரொளியா யெங்கு
மருக்கனென நிற்கு மருள்.

எ - து. பெருக்கம் - சஞ்சித மிருதியுங் கட்டுப்படவும்,—நுகர் - பிராரத்துவமிருதியும் புசிக்கவும்,—வினை - ஆகாமிய மேறவும்,—பேரொளியாய் - இதகளுக்கெல்லா மிருந்நடிகா சமாய்,—நிற்கும் - நிற்குமும்,—எங்கும் - எவ்விடத்தும்,—அருள் - திருவருளானது. அதற்குவமை யென்னவென்னில்?—அருக்கனென - ஆதித்தனுலே சகத்துக்குக் காரியப்படுவது போல.

நி - வ - உ. உலகத்து மக்கட் டொகுதிகள் பொருளினை யீட்டவும் துய்க்கவும் நிமித்தமாய்நின்ற சூரியனைப்போல, அருளானது உயிர்களெல்லாம் புண்ணியபாவங்களை வளர்க்கவும் அவற்றின்பயனாகிய சுகதுக்கங்களை யநுபவிக்கவும் காரணமாய் மிருந்த வொளியாகி யெவ்விடத்தும் நிறைந்துநிற்கும்.

அருக்கனென என்றதனால், அவ்வாறு காரணமாதல் ஒரு வராற் செய்துகொள்ளப்பட்ட தல்லவாம். பொதுப்படவினை யென்றதனால் புண்ணியபாவ மிரண்டுமாம். சூரியனைப்போல வோரிடத்துண்டாயகாலை யோரிடத் தின்றுயிருப்பதில்லை யென்பார், எங்கு மென்றருளிச்செய்தார்.

இதனால் அருள் காரணமாதல் கூறப்பட்டது. (௨)

அருள்காரியப்படுத்த வேண்டுவதில்லை, தானே செய்து கொள்வார்க ளெனில்?

ஊனறியாதென்று முயிரறியா தென்றுமிலை
ஞானறியா ஞாறிவார் ஞான்.

எ - து. ஊனறியா தென்றும் - சரீரஞ் சடமாலையால தென்னையு மறியமாட்டாது,—உயிரறியாதென்றும் - ஆன்மா சிற்றறிவாலையினாலே தான் தனக்கென வறிவில்லை,—இவை ஞானறியா ஞாறிவார்தான் - இந்தத் திருவருளறிந்து புகிப்பி யாதபொழு தாரறிந்து புகிப்பார்.

நி - வ - உ. ஆசேதநங்களாகிய தத்துவங்கட்கு எஞ்ஞான் றுமை அறிவுண்டாவதில்லை, உயிர்கள் யாதொன்றுந் தாங்களாய் அறிய மாட்டா, ஆதலால் அந்த அருள் தாமறிந்தறிவியாமல் உலகத்தின்கண் அறிவினைப்பெறுவார் யாவர். அருளறிந் தறி வித்தே யறியவேண்டு மென்பதாம்.

இதனை யருளிற்கு அறியவேண்டுவ தில்லை யென்பானை. உயிர்கட் கறிவித்தற்பொருட்டு வேண்டுமென மறுத்துக்கூறப் பட்டது. (க)

இப்படி கடந்துநின்ற வருளை யாண்மாக்க ளறியாமலிருக் கிறதெப்படி யென்னில்?

பாலாறி மீளுலகம் பான்மைத் தருளுலகியற்கள்
மாலாறியாளு மறிந்து.

எ - து. பாலாழி மீனுளும் பான்மைத்து - பாற்சுழுத்தி ரத்திலே திரிகிற மீனைது அப்பாலைக் குடித்துப் பரிநாமற் றனைக்குக் கீழாகிய சுக்குக்களாந்தின்கிற முறைமைபோல, — அருளுயிர்கள் மாலாதியாருமறிந்து - அருட்கடலிலே யிருக் கிற வான்மாக்கள் சிவாநுபோகங்களைப் புசித்து ஐகை மானைக் களைப் போக்கிக் கொள்ளாமற் சுத்தாதிவிடயங்களிலே திரியும்.

கி - வ - உ. மேலைய வருளின்கட்பட்ட வுயிர்கள், அநு மேதை பொருந்திநின்ற பேரின்பத்தை நுகராமல் மாயாகாரி யமாகிய மயக்கவேலையு ளாழ்ந்து அழுந்துங்களைபோ, சிருட்டா தற் கடலின்கண் வைகிய மீன்கள், பாலைப்பருகாது, அதனைவிட் டிறந் தாய பிராணிகளை வருந்திச் சேடியுண்ணுமு முறைமையிலை யுடைத்து.

மீன்களுளும் பாலைப்பருகுமையின், சுக்குக்களைப்பருகு வொரு காற் கிடைத்துங் கிடையாதும் உறுமையால், மின்முனிலையிலே வேண்டுமளவும் பருகும். உயிர்களுளும் அருளிலேனை கலந்து நிற்குமாயின், சிற்றின்பங்களைச்சேடி அவ்வா றுறுமையால், பே ரின்பத்தினைத் தாமுண்டு அந்நிலையிலையிடையறு அதனுடனிருக் கென்பதாம்.

இதனை வருளோடு கூடுமின்றாம் உயிர்க்கென்பதுமும் இதிட கூறப்பட்டது. (கூ)

அருளறிவிப்பதை யறியாது தெரிப்பது. யென்னெனில்?

அணுவு தாணையறியா வாற்சேருனிலைத்தும்

முனைவ்வை யுணராவுயிர்.

எ - து. அணுவு தாணையறியா வாற்சேருனிலைத்தும் - ஆன் மாவினிடத்திலே பொருந்தியிருக்கிற பருதேகத்தினியல்பை வான் மாவிலுலே காரியப்பட்டு வருகையிலையும் ஆன்மாவிலுலே காரியப்படுகிறுமென்றறியாது முனைவமேபோல, — உணர்வை யுணராவுயிர் - உயிரிங்கு ஆன்மாவுக் திருவருளிலுலே காரியப்

படக்கேயுங் திருவருளிலுலே காரியப்படுகிறுமென் றறியாத வுண்மையு மத்தன் மைத்து.

நி - வை - உ. தனக்கு மருங்காக வுடன்வருந் துணையினைத் துணையெனாடாது வழிச்செல்வான்போலவும், நமக்கு முதலாய்நின்று உணர்த்துந் தன்மையறியாத இந்திரியங்கள் போலவும், உயிர்கள் தாழுங் தமக்குயிராய்ப் பின்னுணர்த்தும் அருளினை அறியமாட்டா.

இனை துணைமையுங் கலைமையும் பற்றிவந்த எதுத்துக் காட்டுவமை. (நு)

அருணாடத்து விப்படுகலை யறியாத தெப்படி யென்னில்?

தனாலை யறியாது தானேதெரிவார்
டுனாலை யுணரா டுவி.

எ - து. தனாலையறியாது தானேதெரிவார்டுனாலை - டூமி யினிடத்திலே யிருக்கப்பட்ட வான்மாக்கள் டூமிதாமகமாக கடக்கச்சேயும் டூமிதாமகத்தைதமறிந்து தானடத்தேதனென்னு மதுபோலவு,—உணராடுவி - டூமியினிடத்திலே யிருக்கப்பட்ட வான்மாக்களுக்குந் திருவருளிலுலே தொழிற்படத்தேயுந் திருவருளிலுலே தொழிற்படுகிறே யென்னுமுண்மையு மிந்நூலமைத்து.

நி - வை - உ. டூமியையுந் தமக்கு ஆதாரமென்றறியச் சொல்லியது தானேதமக்கு தாரமாகப் போகத்துவாரை செய்வானைப் போல, அருளினுணர்த் தமக் காதாரமென்னு அறியா வுயிர்களுந்.

டுவியென்ன நீர்வையியற்கையோ வென்றது. (அ)

அருளோர் தெழுபறிவாரேது வென்னில்?

மலைவகுத்தோர் மன்னவகுத்தோர் வான்வகுத்தோர்
ஞானம், கலைவகுத்தோர்.

எ - து. மலைகெடுத்தோர் - மலைமேலிருந்து மலையைத் தேடினவர்போலவும், —மண்கெடுத்தோர் - பூமியிலே யிருந்து பூமியைத் தேடினவர் போலவும், —வான்கெடுத்தோர் - ஆகாயத்துக்குள்ளே யிருந்து ஆகாயத்தைத் தேடினவர் போலவும், —ஞானம் தலைகெடுத்தோர் - ஞானமாகியவறிவைக் கெடுத்துத் தேடுவார்கள், — தற்கெடாத்தாம் - தம்மைத் தெரியாதவண்மாக்கள்.

நி - வ - உ. மலையினை யிழந்தோரும், மண்ணினை யிழந்தோரும், ஆகாயத்தினை யிழந்தோரும், எங்குமுறை நிறைந்து போற நிலையினை யிழந்தோரும், தானென்பதனை யிழந்தோரும், தம்மிற்ற மொப்பர்.

மலை நிலம் ஆகாயம் ஞான மென்பனவற்றைக் கெடுத்தோர் உலகின்கணில்லை- உள்ளாராயின் அவர்போல அருளினை யிழந்தோரும் பிறவுமெனைத்து மென்பதாம்-

சண்டுத்தற்கெட வென்பது யாக்கைமேல் நின்றது. (எ)

ஞானத்தை யிழந்து நிலை தெரிவதென்னில் ?

வெள்ளத்து ணைவற்றி யெங்கும் விடுந்திருவாடம்

கள்ளத் திறைறவர் கடன்.

எ - து. வெள்ளத்துணைவற்றி - கழுந்துளவை தங்களினிலே போதிறைவன் திருவிடையாற்றிலே யழிதப்படுத்திப் போதிறவுசெய்வ வும், —எங்கும் விடுந்திருவாடம் - அதித்தலெனைத்தும் பிறவாநிக்கள் செய்தேயும் பிறவிருவுடனைக்கு யிருந்த விருவாடமாயிருந்தது போலவும், —கள்ளத் திறைறவர்கடன் - கவடுடைந்தினியவர்களுடைய முறைமையாயிருக்கிற வாள்வாழ்க்கைன் முறைமையை யிழந்தன்மை த்து.

நி - வ - உ. நிறைந்த நிறைநிற்கள்வே னென நின்றாயும் அருளினைப் பருகாத காவறன்மையும், எவ்விடத்தும் நிருவுள்ளிங்கி விடுந்திரு

க்க மயங்கியுகிற்கு மடமோரது தன்மையே, தாம் நினைறக்க அருளோடு கலந்து நின்றும் அதனுல்வரும் போன்பத்தை தாக ராத வஞ்சத் தலைமையுடைய ஆன்மாக்களது முறைறமை.

உயிர்கண்மாட் டொளதாய குறைறேயயன்றி அருளின்குறை யன்மெறன்பதாம்.

வஞ்சத் தலைமையாவது, தாமென்றிற்குங் கருத்தா வல் லவாயிருக்கவும் யானெனெதன் றகங்காரித்தல். (அ)

அந்தானகீங்கி யறிவு மெதவ்வாமெறனில் ?

பாப்பணைமக்க கேண்மினி தடாற்கலன்மேமற் பூனைரு காப்பருக்க நாடுங் கடன்.

எ - து. பாப்பணைமக்க கேண்மினி து- அருட்பொருளோக் கே ட்குமிடத்துக்காணவியாத்திகளைவிட்டு இன்பமாகக்கேண்மின். அப்படிக் கேளாமலிந்திரியக்களின் வழியிலே திரிந்தாற் கேட் டபொருளும் பலியாது, சுகமாணைமும் கீங்காது, அதன்பே லவென்னில், — பாற்கலன்மேமற் பூனைரு - பாற்சட்டியின்மே லிருக்கிற பூனைரயானது பாலேக்குடித்தாப் பசிதீராமல், — கா ப்பருக்க நாடுங் கடன் - காப்பைபத்தின்ன விறப்பைநாடு முறை மைபோல.

நி - வ - உ. சுந்சல மனத்தாற் பறும் வினாவினை யடக்கி அருளின் றன்மையே யினிதாகக் கேட்டு மனங்கொள்வீராக. அதனை நாடாது சிற்றின்பங்கள் மேற்படரும் இப்புல்லறிவா ண்மை, உறியின்மேல் வைகும் இனிய பாற்குடத்தின் மீதிரு க்கும் பூனைரயானது, சுவர்த்தலையிலோடும் காப்பினைத் தாவி ப்பற்றி நகவினாசிக்கு முறைறமையினை யொக்குமாகலான்.

பூனைரயும் உறியின்கட் பாற்குடத்தின்மேம விருந்தவாறே அதனைப் பருகாது காப்பினைப்பற்ற வினைசெகான்ற வாவுகள் கால், அது கைப்படின், சிறிதின்மையில்லாத வுணவாதலே

யன்றித் தாவலான் மிக்கவருத்தமும் மெய்தும், கைப்படாத் தால், வருத்தத்தோடு கரப்பினையும் போக்கிப் பாற்குடத்தினையு மூடைத்து மிக்க துன்பமெய்தும். உயிர்களனைத்தினையே கூடிநின்ற அருளகத் தடங்கிப் போன்படுத்தினையெய்தாது சிற்றின்பங்கண்மேற் படருமாயின், அதுபோல வொரு காலெய்துந் சிற்றின்பத்துக்கு மனமொழி மெய்களாற் றுன்ப நேர்தலும், அஃதெய்தாக்கால் இருவகையின்பமும் மிழந்தாலும், மிக்க இடர்ப்படு மென்பதாம்.

உறியின்மேல் வைகும் பாற்குட மெனவும், சுவர்த் தூலையிலோடுங் கரப்பெனவும், விதித்த தறுபவும்.

இவை யைந்துபாட்டானும், அருள்தூலனையும் இறைமையுமாகியும் ஆதாரமாகியும் நிற்றலை யறியாதிருத்தலும், எவ்விடத்தும் இருப்பதனைக் காணாதுமயங்கலும், அதனையில்லாத மெய்தானமையும், அதன்மேற் பற்றுச் செய்யாமையுமான உயிரின் குற்றங் கூறப்பட்டன. (க)

அனையதாற்க் கறியப்படாதேதா வென்னில் ?

இற்றவனை யினைத்தும் போதும் பழுக்கமில்லை
வெற்றாயிர்க்கு வீடு மில்லை.

எ - து. இற்றவனையினைத்தும் சிவஞானங் கலந்தெனுங் யான்மா திருவடியைப் பெறுமளவும், திருவருளுடனாகித்து வரச்சேயுந் திருவருளுடனே, — எதும் பழுக்கமில்லை - சற்று மாறுபில்லாது, — வெற்றாயிர்க்கு - அருளில்லாத வான்மாக்களுக்கு, — வீடுமில்லை - மோக்ஷமென்றுமே யிடமாது. இதனாலே யொப்பு வக்தல்லது ஞானம் பிரகாசியா வென்பது கருத்து.

கி - வ - உ. அருளிலே வெளடங்கி இன்றானும் அருளோடானண்டமுறக் கலந்து நின்றாலும், சிறிதும் அதிற்சேர்க்கு பழுமை

தோற்றுதலில்லாத வெறிய வுயிர்கட்கு வீடுசேர்த லென்பது மிதுதி. தகாதென்பதாம்.

வெறுமை, பயன்கொளாமை. பழுமை தோற்றுதல், உலகவெறுப்புத் தோன்றுதல்.

இதுவே லருளோடு கலந்துநின்றும் வீடுகூட நிலையாத வுயிரினைப் பழித்துரைக் கூறப்பட்டது. (கo)

அருளதுநிலை முற்றிற்று.

ஈ - வது. அருளருநிலை.

அஃதாவது, நானைவிடாதிடை நுவலுதல். அருளதுநிலைகூறி, அருளாளும் வகுதியினை நுவலுதலின், மேலை யதிகாரத்திசையுடைத் தெனக்கொள்க.

இருவினை யொப்பி லெவர்வருவா ரென்னில் ?

அறியாமைமை யுண்மையின் றானிற்குங் காலறுங்

குறியாகி நீங்காது மேல.

ல - று. அறியாமைமை யுண்மையின் றானிற்குங் - அறியாமையையுடைய வெந்தகாலத்திலே, அறிவுக்கறிவாய்நின்று இடைநிற்று நிருவகுதலான், — காலறுங்குறியாகி - காலத்தினை நிகழ்வு — னென வுருவகஞ்செய்தருளினர். ஆதலாற் கல்லாதவரில்லையென வென்னில் ? — நீங்காதுமேல - உள்ளதும் பிறப்பும் விட்டு நீங்காது நின்ற வுருவகமாகிய குருடு.

ஈ - வ - உ. மேதான்றுந் தன்னோடாயிக்கலந்து நின்று நுகர்ந்து நடத்தினை அருளோ, கல்லாதும் காலப்படியும் வடிவிலையுடைய தாக விட்டு நீங்காது நுவலில்.

இதனுல் அருள் குருவடிவு கொண்டுவந்தமை கூறப்பட்டது. (க)

அவரே குருவாக வரவேணுமோ, படித்திருக்கிற வித்துவான்க ளாகாதோ வென்னில் ?

அகத்துறுநோய்க் குள்ளின ரன்றி யதனைச்
சகத்தவருங் காண்பாரோ தான்.

எ - து- அகத்துறுநோய்க் குள்ளின ரன்றி - ஒருவனுக்கந்தரங்கமான விடத்திலே வந்த வியாதியை அவனுக்கந்தரங்கமானே ரறிந்து நிற்பது,—அதனைச் சகத்தவருங் காண்பாரோதான் - அந்த வாணவமலமாகிய வியாதியைச் சகத்திலேயுள்ள காரியம்போலக் குருவாலே நீங்கப்போகாது ; சிவனேயாசாரிய மூர்த்தமா யெழுந்தருளிவந்து நீக்கினல் நீங்குமல்லது.

நி - வ - உ. ஓர் இல்லின்கண் ஒருவர் கொண்டபிணியை அவ்வில்லின்கண் வாழ்வார் அறிவதன்றி, அதனைச் சேய்மைக் கண்ணராகிய உலகத்தார் அறிய வல்லரோதாம்.

தான் என்பது அசைநிலை. ஓகாரம் எதிர்மறை.

இதனல் இங்ஙனம் வடிவுகோடற்கு அருளாதல் வேண்டுமோவென்னும் ஐயத்தினை யகற்றி வலியுறுத்தப்பட்டது. (உ)

இப்படி வரப்பட்ட குருசாரியனை யெல்லாராலு மறியலாமோ வென்னில் ?

அருளா வகையா லருள்புரிய வந்த
பொருளா ரறிவார் புவி

எ - து. அருளாவகையா லருள்புரியவந்த - அருட்பிரகாசியாத மூறைமையினலே யருளைக் கொடுக்கவந்த,—பொருளா

ரறிவார் புவி - இப்படிக்கொத்த ஞானசாரியனைப் பூமியிலுள்ள வான்மாக்க ளறியமாட்டார்கள்.

நி - வ - உ. படைப்பு நிலை ஈறு மறைப்பு என்னும் கான் கினையுந் தோன்றுது செய்தவாறுபோல, அருளென்னுந் தொழி லினையுந் தான் பண்ணுகதுபோலப் பண்ணும்படி, மானுடவடி வென்னும் அங்கியால் மறைத்துக் கொடுவந்த உண்மைப்பொ ருளே இக்குருவடி வென்பதனை அறியமாட்டாது உலகு.

தம்போ லொரு மானிடமாக நினைக்கு மென்பதாம். (ஈ)

உத்தம ரல்லாதா ரறியப்படாத தெந்த வேதுவினுலென் னில்?

பொய்யிருண்ட சிந்தைப் பொறியிலார் போதமா
மெய்யிரண்டுங் காணுர் மிக.

எ - து. பொய்யிருண்டசிந்தைப் பொறியிலார் - அஞ்ஞா னமிகுதியாலே பொருந்தப்பட்ட சித்தத்தையுடையவர்கள் பஞ் சேந்திரியங்களிலே நிரியப்பட்ட வான்மாக்கள், — போதமா மெய்யிரண்டுங் காணுர்மிக-அறிவுக்கறிவாயிருக்கிற திருவருளை யும், அத்தத் திருவருடானே திருமேனியாய் வந்தவாசாரியனை யும், ஆக விரண்டு விதத்தையு மிகுதியுற் றறியமாட்டார்கள்.

நி - வ - உ. நிலையாத காயவாழ்க்கையினையும், ஆணவமல த்தால் மறைந்தவுணர்வினையும் உடையராய், ஞானமென்னுஞ் செல்வத்தினையும் எய்துதலில்லாதார், அறிவுமயமாகிய அரு ளும், அவ்வருளான் ஆகிய தேசிகவடிவும் என்னு மூண்மைப் பொருளிரண்டினையும் சிறிது மறியமாட்டார்.

இத்தன்மையவாகிய ஆசாரியவடிவினை, அருள்கொண்டவ டிவமாக வுணராராகவே: நின்மலமாய், அகண்டமாய், சின்மய மாய், ஒழிவற நிறைந்த அவ்வருளினையும் உணரமாட்டா ரென் பது கருத்து. (ச)

இறைவன் அருதியே உயிரோடு கலந்து நிற்பினும் குரு வுருக்கொடு வந்தல்லது பாசம் நீங்காதென்பதாயிற்று. இது சகலனைக் குறித்து நின்றது.

இதனால் ஆசாரியனால் பாசம்நீங்கவேண்டு மென்பது கூறப்பட்டது. (எ)

இவர் குருமூர்த்தமா யெழுந்தருளிவந்து இரட்சிப்பது ஒருவகைக்கோ வென்னில்?

அகலத் தருமருளா யாக்கும் விினைநீக்குஞ்
சகலர்க்கு வந்தருளுந் தான்.

எ - து. அகலத்தருமருளா யாக்கும் - விஞ்ஞானகலரிற் பக்குவர்க்கு அறிவிலே ஞானத்தை யுதிப்பிப்பன். ஆணவமலத் தை நீங்குவன்,—விினைநீக்கும் - பிரளயாகலரிற்பக்குவர்க்கு அவர்களைப்போல மாணும் மழுவுஞ் சதுர்ப்புயமுங் காளகண் டமு மூன்றுநேத்திரமுமாக எழுந்தருளிவந்து ஆணவமலத்தை நீக்கிச் சிவஞானத்தைப் பிரகாசிப்பிப்பன்,—சகலர்க்குவந்தரு ளுந்தான் - சகலரிற் பக்குவர்க்கு அறுவகைத் தீட்சையிலே யு மும்மலத்தையு நீக்கிக் கிரமத்திலே சிவஞானத்தைப் பிர காசிப்பிப்டன் கத்தா.

நி - வ - உ. கலையினின்றும் நீங்கின விஞ்ஞானகலர்க்கும் பிரளயாகலர்க்கும் நிராதாரமாய்நின்று அருளாவிளக்கும். கன் மமலச் சேதனம் பண்ணுதற்குப் பக்குவராகிய சகலர்க்கும் குரு வுருவினை யாதாரமாகக் கொண்டவர்போலத் தானேவந் தநுக்கிரகம் பண்ணும். அவ்வா றருள்புரிதல் சகலர்க்குங் கூடா தென்பதாம்.

பிரளயாகலர்க்குக் கலைநீங்கலாவது, அதன் வயத்தாகா நிருத்தல். குவ்வுருபு விகாரத்தால் தொக்கது. முதலிருவர்க்கு

"நிராதாரமாகிக் கணையிலருட்பரன் துவிதா சத்திநிபாதத்தால்" என்றருளிச் செய்தவாறு காண்க.

இதனால் அருள் மானிடச்சட்டை சாத்திவருதற்குக் காரணங் கூறப்பட்டது. (அ)

குரு வாராம லாகாதோ வென்னில்?

ஆறறிவா ரெல்லா மகன்ற நெறியருளும்
போறறிவான் வாராத பின்.

எ - து. ஆறறிவார் - ஆறறிந்து மோக்ஷமடையப் போகிறார்,—எல்லா மகன்ற நெறியருளும் - மூப்பத்தாறு கருவிகளும் நீங்கும்படி பண்ணிச் சாயுச்சியமான வீட்டைக் கொடுக்கப்பண்ணின,—போறிவான் வாராதபின் - மகத்தாகிய சிவஞானத்தையுடைய சிவன் வாராதபோது.

நி - வ - உ. மந்திரமுதல் கலையீறாகிய மூவிரண்டு அத்துவாவுங்கடந்த வீட்டுநெறியினை வெளிப்படுத்தும் நிறைந்தஞானத்தினையுடைய இறைவனே, குருவுருக்கொண்டு வாராதவிடத்து, அதனை அறியவல்லார்யார். ஒருவருமில்லை யென்பதாம்.

இதனால் நிறைந்த அறிவனாகிய இறைவனே உருக்கொடுவரினல்லது உண்மையையுணர்தல் கூடாதென்பது கூறப்பட்டது. (கூ)

இவர் வேறுமுந்தாராக வரவேண்டுமோ என்னறிவிலேயிருக்கிறது போதாதோ வென்னில்?

ஞான மிவனெழிய நண்ணியிடுநற்கலநற்
பாணு வொழியப் படின்.

எ - து. ஞான மிவனெழிய நண்ணியிடும் - இவன் ஞானசாரியனாக வாராமல் ஞானம் பிரகாசிக்கும்,—நற்கல நற்பாணு

வொழியப்படின் - நல்ல சூரியகாந்தக் கல்லினிடத்திலே யாதித்தனில்லாம லக்கினியுண்டாகின்.

இவ்விரண்டு மப்படியாகா தென்பது கருத்து.

நி - வ - உ. அருள்வடிவாகிய குரவனையன்றி யொருவற்கு ஞானமுண்டாதல்கூடும், ஆதித்தனலன்றி மாசிலாச் சூரியகாந்தக் கல்லினிடத்து நெருப்புத்தோன்றுமாயின். இரண்டுமில்லையென்பதாம்.

இதனால் திருவடிஞானம் குரவனையின்றியமையாச் சிறப்பிற்றென மேலதுவலியுறுத்தப்பட்டது. (அ0)

அருளுருநிலை முற்றிற்று.

சூ - வது. அறியுநெறி.

அஃதாவது, உண்மைப்பொருளையுணரு முறைமை. அருளுருநிலைகூறி அதனை லறியும்பொருளுரைத்தமை கூறுதலின், மேலைய திகாரத்திறுதி இதற்கியைய புணர்மையறிக.

அவைப்போது குருவாவா ரென்னில்?

நீடு மிருவினைக ணேராக நோதல்
கூடுமிறைசத்தி கொளல்.

எ - து. நீடு மிருவினைகள் - மிகுத்த புண்ணிய பாவங்களிரண்டும், — நேராக நோதல் - துலையொத்தவிடத்து, — கூடுமிறைசத்திகொளல் - கத்தா திருமேனிகொள்வர், அப்போசத்தி பதியும்.

நி - வ - உ. ஒன்றையொன்றுவ்வாது மிக்குவளர்ந்துவரும் புண்ணியபாவங்களிரண்டும் தம்மிலொப்பாகவரும் பருவத்திலே யுண்டாகும், சிவனுடைய சத்திபதிதல்.

நேராக நோதல், ஓர் புண்ணியத்துக் கோர்பாவமோர் வகை யாலெனைத்திருத்தலாம். அதுவன்றி வாக்குமனங் காய மென்னு மூவகையா லியற்றப்பட்ட புண்ணியங்கள் மூழுவது மோர்பங்கும், பாவங்கள் மூழுவது மோர்பங்கு மாகப், பொன் னும் இரும்பும் கன்மத்தாற் றுலையொக்கத் தூங்குதல்போலப், பலத்தாற் சமனுதல். சத்தி பதிதலாவது, நிலையாத வியல்பினை யுடைய வுலக நடையினையஞ்சி வீட்டுநெறியினை விரும்பும் வண்ணம் உயிர்கள தணர்வினைத் திருந்தச் செய்தல். ஒன்றை யொன் றேற்றத் தாழ்வுபடில் அவையவை யிகல்செய்திழுக்கு மென்பதாம்.

இதனு ளுண்மை வுணர்தற் கேதுவான சத்திபதியு மெல் லுகூறப்பட்டது. (க)

கத்தா திருமேனிகொண்டுவந் தென்னத்தை யறிவிப்பா னெனில்?

ஏக னனேக னிருள்கரு மாயையிரண் டாகவிவை யாணு தியில்.

எ - து. ஏகன் - கத்தாவும்,—அனேகன் - ஆன்மாவும்,—இருள் - ஆணவமலமும்,—கருமம் - கன்மமலமும்,—மாயை யிரண்டு - சுத்த மாயை யசுத்தமாயையும்,—ஆகவிவை - ஆக விந்தவா றுபொருளும்,—அணுதியில் - அணுதியிலே யுண்டான தென் றறிவித்தார்.

நி - வ - உ ஒருவனுகிய இறைவனும், அளவில வாகியவு யிர்களும், இருள்வடிவாகிய ஆணவமலமும், கன்மமலமும், சுத் தமசுத்தமென்னு மிருவகை மாயைகளுமாகிய இப்பொருள் கள் ஆறும் அணுதியாகிய பொருள்கள்.

அனேகன் என்பதில் ஈற்றுமகரம் னகரமாய்த் திரிந்து நின்றது. இவையாறுமென அஃறிணை வாசகங்கொண்டு மிக

வினல்முடிந்த திணைவழுவமைதி. ஆறுமென்னு மூற்றும்மை செய்யுள்விகாரத்தாற் றொக்கது.

இதனுல் நித்தியப்பொருள்க ளிவையெனத் தொகுத்துக் கூறப்பட்டன. (உ)

அனுதியாகி லாறுபொருளினு மறிவ தேதெனில்?

செய்வானுஞ் செய்வினையுஞ் சேர்பயனுஞ் சேர்ப்பவனு மூய்வா னுளனென்ற றுணர்.

எ - து. செய்வானும் - கன்மத்தைச் செய்யப்பட்ட வான்மாவும்,—செய்வினையும் - செய்யப்பட்ட புண்ணியபாவமும், —சேர்பயனும் - புண்ணிய பாவத்துக் கேதுவாகிய சுகதுக்கமும்,—சேர்ப்பவனும் - இந்தக் கன்மத்தைக் கூட்டிப் புசிப்பிக்கப்பட்ட கத்தாவும்,—உய்வானுளனென்றுணர் - இம்மூதல்லா மறிந்து பிழைக்கிறவனுன்மா.

நி - வ - உ. புண்ணிய பாவங்களைப் பண்ணும் புருடனும், அவனுற் செய்யப்படும் வினைகளும், அவற்றின் பயனுகிய இன்பதுன்பங்களும், அவற்றைக் கூட்டியருத்துமிறைவனு மென்னுமிந்நான்கு திறத்தினையுடையனுக வுண்மையறிவாயாக. மாணவகனே! நீ கதிசேர்தற்பொருட்டு.

இவை யுணராதிருக்கவே யானனெதன்னுஞ் செருக்கனுது பிறவித்துன்ப மூறுமென்பதாம். உடையனுதல் இருவினைகளைச்செய் திறைவனு லவற்றின்பயனை நுகர்தற்குந் தானுரியனுதல். (ஊ)

உய்வான் முனேயறிவதே வென்னில்?

ஊனுயிரால் வாழு மொருமைத்தே யூனெடுயிர்
தானுணர்வோ டொன்றுந் தரம்.

எ - து. ஊனுயிராலவாழு மொருமைத்தே - சரீரமானது ஆன்மாவினாலே யொருபடித்தாய் சீவிக்கிற முறைமைபோல், —ஊனெனுமியிர் - இந்தச் சரீரத்தேயிருக்கிற வான்மாவும்,— தானுணர்வோ டொன்றுந்தரம். இந்தத் திருவருளினாலே சீவித்து நிற்கிறது மித்தன்மைத்து.

நி - வ - உ. உடம்பானது உயிரோடுகூடிப் பிரிப்பின்றிக டைபெறு மொற்றுமையினே யுடைத்து. அவ்வுடம்போ டுயிர்க ணிறைந்த ஞானத்தோடுகூடி யொன்றுபட்டு வேறற நிலைபெ றுந் தகுதியன. உடலகத்துயிர்போலக் கலந்துநின்று நடத்து மென்பதாம்.

உடம்பென்ற பொதுவகையால் ஐவகையுடம்பு மடங்கும். அவையடங்கவே நிலமுதல் நாதமீறுகிய தத்துவமெல்லா மடங்குமெனக் கொள்க. (சு)

அகுனோற் காரியப்படுத லெப்படி யென்னில்?

தன்னிறமும் பன்னிறமுந் தானுங்கற் றன்மைதரும்
பொன்னிறம்போன் மன்னிறமிப் பூ.

எ - து. தன்னிறமும் - படிகந் தன்னுடைய பிரகாசத்தை யும்,—பன்னிறமும் - பஞ்ச வன்னங்களினுடைய விளக்கத் தையும்,—தானுங்கற் றன்மைதரும் பொன்னிறம்போல் - இவ்விரண்டையுங் கூட்டிக் காரியப்படுத்தப்பட்ட வாதித்தப் பிரகாசத்தைப்போல,—மன்னிறமிப்பூ - கத்தாவினுடைய திரு வருளுஞ் சித்துக்கறிவும் சடத்துப் பிரேரகமாயிருக்கிறது மித் தன்மைத்து.

நி - வ - உ. அடுத்த பலவன்னங்களையுங் கவர்தலும், அ வையடுத்திருக்கினுந் தன்னிறமேகாட்டி நிற்றலுமாகிய படிகத் தினதுதன்மை யிரண்டிற்கும் தான் காரணமாகிநின்று பண்

ணும் சூரியன் கிரணம்போலாம், இவ்வுலகிற்கு இறைவனது சுடராகிய ஞானசத்தி.

கட்டுவீடென்னு மிரண்டிற்குந்தானென்றே காரணமென்பதாம்.

இவை மூன்று பாட்டானும் இறைவ னுலகினை நடத்துமாறு கூறப்பட்டது. (ரு)

அருளால் காணவேண்டுவதில்லை நானே காண்பனென்னில்?

கண்டொல்லை காணுநெறி கண்ணுயிர்நாட்டமணைவி
யுண்டில்லை யல்லா தொளி.

எ - து. கண் டொல்லைகாணுநெறி-சிக்கிரமதிலே காணப்படுவது,—கண் - கண்ணுறுவ மொளிவினக்கானது; கண்ணுறுக்கும் பதார்த்தத்துக்கு நடுவே பிரகாசித்தாற் கண்ணுனதுபதார்த்தத்தைக்காணும்,—உயிர் நாட்டமணைவியுண்டு - ஆன்மாவுக்கு நேயத்துக்கு நடுவே யருள் பிரகாசித்தா லான்மா நேயத்தைநட்பெறுகிறதுண்டு,—இல்லையல்லாதொளி - ஒளியாகிய திருவருள் பிரகாசியாதபோது நேயமே விளங்காது.

நி - வ - உ. நினைவினையுடைய வுயிரினது நடுவாக ஞானவொளிக்கு நிலையுண்டாதல் வேண்டுமென்றுயிர் வாயில்வழியாற் புலன்களை யுற்றுப்பார்த்து விஷயவினைரு மூறலைமையில்லை.

நடுவாகநிற்றல் கலந்து நிற்றல். இதனால் ஞானமுன்னிற்பினல்லது அறிதல் கூடாதென்பதோ ராறுபவுவலையால் விளங்கக் கூறப்பட்டது.

இது குறளலென்றி யுனைகொண்டுணர்த லரிதெனக் (சுர)
கொள்க.

அரனருளாற் காணுஞ்செய லென்போல வென்னில்?

புன்செயலி லேறுமம் புலன்செயல்போ னின்செய
மன்செயல தாக மதி. [ஐ

எ - து. புன்செயலிலேறும் புலன்செயல்போல் - ஆன்மா பஞ்சேந்திரியங்களிலேலே யொருவிடயத்தை யறிகிற முறைமைபோல,—நின்செயலே - உன்னுடைய செயலையும்,—மன் செயலதாகமதி - நிலைபெற்ற திருவருளிலே காரியப் படுகிறேமென் றறிவாயாக.

நி - வ - உ. புருடனது சிறுதொழிலின் வழியே நிரியின்றி நடக்குமித்திரியங்களது செயல்போல, மானவகனே! நின்னுடைய செய்தியையும் இறைவனது நியாசத்திவழியே யவ்வாறு நடப்பதாகக் கருதுவாயாக. அவ்வாறு கருதவே வினைத்தொடர்பின்றிப் பிறவிநீங்கி நிற்பனென்பதாம்.

இதனை விறைவனது செயல்வழி நிற்றல் கூறப்பட்டது.

அருளாற் செயற்பட்டறிவ தெதென்னில்?

ஓராதே யொன்றையுமுற் றுன்னுதே நீமுந்திப்
பாராதே பார்த்ததனைப் பார்.

எ - து. ஓராதே - ஒன்றையும் விசாரியாதே கேவலத்திலும்,—ஒன்றையுமுற் றுன்னுதே - சகலத்திலும் நீ யொன்றையு நினையாதிருக்கச் செய்தேயிரு,—நீமுந்திப்பாராதே - சுத்தத்திலு நீ யதுவிதுவென்று சுட்டிப்பாராதே,—பார்த்ததனைப்பார் - இந்த வுன்றவத்தையிலு மதுவதுவாக வருவிக்கப் பட்ட திருவருளையே காண்பாயாக.

நி - வ - உ. ஞான மெவ்வண்ண மிருக்குமோவென் றாராயாமல், அதனையும் விடயங்கள்போலக் குறிக்கொண் டின்றி

னையாமல், நீயாகமுன்சென்று மேற்கொண்டு காண்டலுஞ் செய்யாமல், உன்னைக்கண்ட ஞானத்தினைக் காண்பாயாக.

இவ்வா றசைவின்றி நிற்கவே அவ்வகண்டமாகிய ஞானந் தானே தோன்றுமென்பது கருத்து. (அ)

அப்படித் திருவருளை யெதிரிட்டுப் பார்க்கி லெனக்குச் சந்தோஷம் வருமே யென்னில்?

களியே மிகுபுல னைக்கருதி ஞான
வொளியே யொளியா வொளி.

எ-து. களியே மிகுபுலனைக் கருதி-அந்தச்சந்தோஷமே மிகுத்தவிடயமாக நினைத்து, — ஞானவொளியே யொளியா வொளி - ஞானமாகிய பிரகாசமே மறைவாக ஒளித்து நிற்பா யாக.

நி-வ-உ. இத்தன்மையவாகிய ஞானத்தினைக் காணப் பெற்றமையால், வருமகிழ்ச்சியைப் பெரியவிடயமாக நினைந்து ஞானமாகிய வொளியன்றி வேறுனைக்கோ ரொளியின்றுகும் படி அதனுட் புக்குக்கரந்து நிற்பாயாக.

கரந்துநிற்றல் விகற்பமறக் கூடிநிற்றல். (கூ)

என்று மிலையிழந்துநிற்கிற தெப்படி யென்னில் ?

கண்டபடி யேகண்டு காணுமை காணுமை.
கொண்டபடி. யேகொண் டிருரு.

எ-து. கண்டபடியேகண்டு - திருவருளைத் தரிசித்த படியே தரிசித்து,—காணுமை காணுமை - சகல கேவல நீங் கினபடியே நீங்கி,—கொண்டபடியே கொண்டிருரு - திருவரு ளுன்னைக் கருத்துக் கொண்டபடியே நீயுமசைவற நிற்பாயாக.

நி-வ-உ. ஞானமான தினக்கு யாதொருபடியே வெளிப்பட்டது, அப்படியே நீயும் கண்டறியாமையாகிய அதீதா

வத்தைவந்து தோன்றுமல், யாதொருபடி யுன்னை விழுங்கிற் றப்படியேனீயும் விழுங்கக் கொடுத்திருப்பாயாக.

இம்மூன்றுபாட்டானு ஞானத்தினைக்காணுமாறும், கண் டாலதனுட்கலக்குமாறும், அவ்வழித் தன்னை அதன் வயத்த னைக்குமாறும் கூறப்பட்டன. மாணவகனேயென்ப திம்மூன் றிற்குங் கூட்டி யுரைக்கப்பட்டது. (க0)

அறியுறெறி முற்றிற்று.

எ - வது. உயிர் விளக்கம்.

அஃதாவது ஆன்மசுத்தி பண்ணும்படி அறியுறெறியிற் கூறியவாற்றான் அறிந்தபடிநின்று யானெனதென்னுஞ் செருக் கறுத்தல் கூறினமையின், மேலையதிகாரத்திலே டிதற்கியை புடைத்தெனக் கொள்க.

கொண்டபடி கொள்வ தெக்கால மென்னில் ?

தூநிழலார் தற்காருஞ் சொல்லார் தொகுமிதுபோற் றூனதுவாய் நிற்குந் தரம்.

எ - து. தூநிழலார் தற்காருஞ் சொல்லார் பவுத்திரமாகிய தன்னுடையநிழல் ஆதித்தன் மத்தியத்திலேவந்தாற் றனக்குள் ளேயடங்கிநிற்கிறதற்கு யாருஞ் சொல்ல வேண்டியதில்லை,— தொகுமிதுபோல் - இத்தழுறைமைபோல,— தானதுவாய்நிற் குந்தரம் - இருவினை யொப்புவந்தா லான்டா திருவரு—ாஞய் நிற்கிதற்கு மியாருஞ்சொல்லவேண்டுவதில்லை.

நி - வ - உ. கோடையான்வெதும்பிறேன் குளிர்ந்தநிழலை யடைதற்கு அடைதியென வொருவருஞ் சொல்லார், தானே வினைவினைடையுந் தன்மையினை யொக்கும் ; மாயாவிகார வெம்

கஅ

மையான் வருந்திலே லெருவன். தானவ்வருளினையடைந் தநுவாய்நிற்குமுறைமை.

உலகவெறுப்பினல்லது அருளினை யடைதல் கூடாவென்பதாம்.

இதனை லருளினையடைதற்கு வநுகூறப்பட்டது. (ச)

எல்லார்க்குமொக்க விந்தத்திருவரு ணில்லாது லென்னினில்?

திந்திக்கும் பாருறுவங் ணைக்குந் திருந்திலாடப்
பிந்தத்தின் ருன்றவிர்ந்த பின்.

எ - து. திந்திக்கும் பாருறுவம் ணைக்கும்-பிந்த மேலிட்ட பொழுது திந்திக்கிறபாலுங் கசக்கும்,—திருந்தில காப்பிந்தத் திற் ருன்றவிர்ந்த பின் - திருந்தமாகவறிகிற காலிலே பிந்த நீங்கினபோது கசந்தபாலுந் திந்திக்கும். அதுபோல வானை வமல மேவீட்டிறலே ருருவிங்க சங்கமத்திலே யானையுறப் பன்னுறும், அந்த வானைவமல நீங்கினபோது ருருவிங்க சங்க மத்திலே விருப்பமுண்டாம்.

நி - வ - உ. ருற்றுங்நீர்ந்த காவானது பிந்துகோபினிவ் றும் தான் நீங்கினபின்னர் முன்னைகத்தபாலும் திந்திக்கும் அதுவேனத்தானுங் கண்டறியும்.

மலவிருள் நீர்ந்தபின்னர் முன்னங் நிரோபவித்து நின்ற மருளும் அருள்வடிவாகி லெளிப்படும், அதுவேயபிர்களுங் காணுமென்பது வொருள். மாசுநீரின்னிலையுங்கித் தோன்றுங் ருன்மை யினையுடையது உயிரென்பதும்பு வுலகிற்கு இதுவேனத் திருந்திற காவென்றருளிச்செய்தார். இதுவும் தொடர்ன்றை மலங்காரம்.

இதனை லருள்வெளிப்படுங் காலமும், உயிர் அதனைத்திருந் திக் காணுங்காலமு மொன்றென்பது கூறப்பட்டது. (உ)

அறியாமைநீங்க வறிந்தவ ரெனன்னில்?

காண்டா லெளியிருளிற் காட்டிடவுங் கான்கண்ட வீண்டாவ மெங்ஙாள் விழும்.

எ - து. காண்பா லெளியிருளிற் காட்டிடவும் - காணப் பட்ட வான்மாவுக்குத் திருவருளான தாணுவமலத்தைநீக்கி சேயத்தைக்காட்டச்செய்தேதயும்,—கான்கண்ட வீண்டாவ மெங் ஙாள்விழும் - கான்கண்டேனென்கிற பாவ மெந்தச்சாதத்திலே கள்ளுரோமா ?

நி - வ - உ. ஒளிவடிவாகிய ஞானம், தன்னைக் கண்டறி தற்பொருட்டு மலவிருளிலே மருண்டுகிடக்கின்ற வுயிர்கட்குத் தன்னை வெளிப்படுத்தவும், அதனைகாடாது உயிர் தானேகாண் பதாகக் கண்டமையாலே வறிதேதவருந் பாவமென்னபயனைச் செய்ததாய்வந்து முற்றும்.

ஓர் புலனுணர்வான் வரும் பாவம்போலாது வாளா வரு தலின் வீண்டாவமென் றருளிச்செய்தார்.

பித்தம் பாலானன்றி மற்றொருன்றுங் தீராவாறுபோல, மலமும் அருளாலன்றிப் பிறிதொன்றால் தீராதென்பதாமும், அருள் மறைந்துநில்லாது வெளிப்பட்டுநிற்பினும் அங்ஙனத்தை வகான்டல்போலத் தானே கான்டல் கூடாவென்பதாமும், இதனாட் கான்டற்கிடந்தவாறு கண்டுகொள்க.

இதனால் அருளோடுகூடின் கான்டற்கான் முற்றுமுடைத் தென்பது கூறப்பட்டது. (ஈ)

தெளிந்தார் செயலுந் தெளியாதார் செயலு மெப்படியோ வென்னில்?

ஒளியு மிருளு மொருமைத்துப் பன்மை
தெளிவு தெளியார் செயல்.

எ - து. ஒளியுமிருளு மொருமைத்து படலமுடைய கண்ணுக்கு ஆதித்தப்பிரகாசமும் பூதவிருளு மொருபடித்து,—பன்மை - இந்தமுறைமைபோல,—தெளிவு தெளியார்செயல்-மல மாயா கன்ம மேலிட்ட பேர்க்குப் பாசமும் பதியுமொரு படித்தாய் விளங்காநிற்கும்.

கி - வ - உ. பலவாய பொருள்கடம்பண்மைதான்றூது ஒருபடித்தா யிருத்தல் ஒளியின்கண்ணும் இருளின்கண்ணு மொக்கத் தெளிந்து நிற்றலும் மருண்டு நிற்றலுமாய செயல்கள் அவ்விடத்துப்பேதம்.

இதனு லருளோடுகூடி நிற்றல் ஒருவகையா லிருளோடு கூடிநிற்றல்போலு மென்பது கூறப்பட்டது. பிறிதான்றுந் தோன்று தென்பது கருத்து. (சு)

தெளிந்தறிந்துகூடுவ தெல்லார்க்குந்தரியுமோவென்னில்?

கிடைக்கத் தகுமேமற் கேண்மையார்க் கல்லா
லெடுத்துச் சுமப்பானே யின்று.

எ - து. நற்கேண்மையார்க்கல்லால் - நல்ல கேள்வியினையுடைய நாதாக்களுக்கேயல்லாமல், — எடுத்துச் சுமப்பானே - எல்லாப்பதார்த்தத்தையுஞ் சுமந்தச் சுமக்கிறசிவனே,—இன்று-இப்பொழுது,—கிடைக்கத்தகுமே கிடைக்குமே கிடையாதேபின்னே.

கி - வ - உ. நல்ல கேளினை யுடையார்க்குத் தம்மேல் பாரமுழுதுஞ் சுமந்தச் சுமக்குமொருவனே யிப்போழுதே கிட்டுதல் கூடுமோ.

நற்கேண்மையென் றருளிச்செய்தார் அருளோடு கூடிய தென்பதற்கு.

இதனால் அருளாகுங்கேண்மையினையுடையாற்குத் தன்னை யடைந்தார் வினைகளெல்லாம் அவனைத் தொடராது தன்செய லாகக் கொள்ளு நேயம் வெளிப்படுதல் எளிதென்பது கூறப் பட்டது.

" சிவனு மிவன்செய்தி யெல்லாமென்செய்தியென்றும் செய்தனெனக் கிவனுக்குச் செய்தனென்றும், பவமகலவுடனுகி நின்றுகொள்வன் பரிவார் பாதகத்தைச் செய்திடினும் பணி யாக்கிவிடுமே " என்றருளிச் செய்தவாறுகாண்க. (ரு)

எடுக்கிறவனெருத்தன் சுமக்கிறவனெருத்தனே, எல்லாம் பிரமந்தானே யென்னில் ?

வஞ்சமுடனெருவன் வைத்த நிதிகவரத்
துஞ்சினையோ போயினையோ சொல்.

எ - து. வஞ்சமுடனெருவன் - வஞ்சகமாக வொருவன், —வைத்தநிதிகவர - வைத்த திரவியத்தை யெடுத்துக்கொள்ள வைத்தவன்வந்துகேட்க வில்லையென்ன,—துஞ்சினையோ போ யினையோசொல்-தூங்கிநின்றான் கிடந்தாயோ இவ்விடம்விட்டுத் தான்போனையோ சொல் ? அப்படிப்போலச் சிவன் தனு கரண புவன போகங்களைக் கொடுத்திருக்கவும், கொடுத்தவன்றனை குருவிங்கசங்கமமாய்வந்து என்னுடைமையைத்தா வென்று கேட்க, இல்லையென்றுசொல்லிக் கொடுத்தவனை மறைக்கையி னுலே நீ பிரமமல்ல அடிமை.

நி - வ - உ. ஒருவன் சேமித்த பொருளினை ஒருவன் காவி னுல் கவர்ந்துகொண்டேக, மற்றவனுறங்குதல் செய்தானே, அவ்விடம் விட்டுநீங்குதல் செய்தானே, மாணவகனே ? சொல் வாயாக.

அதுபோலக் கேடின்றி நிறம்பிநிற்கு ஞானசத்தியினை வஞ்சித்து அதன் முதலாயவேஞயத்தினை யுடைத்தாதல் அரி தென்பது இதனுற் கூறப்பட்டது.

இதுவும், முன்னதுவும் ஒட்டென்ஞு மலங்காரத்தாற் கூறப்பட்டன. துஞ்சினனேயோ போயினனேயோ என்பதனை துஞ்சினனேஞ போயினனேஞ எனப் பாடமுளைத்து ஊங்ஙுதல் செய்தானேஞ அவ்விடம் விட்டு நீங்குதல் செய்தானேஞ என உளைகூறினர் நிரம்ப வழகியர். (சு)

இப்படி யடிமையாகிய ஞானவானிடத்திலே மலங்கள் வராதோ வென்னில் ?

தனக்கு நிழலின்ஞு மொளிகளைருந் தம்ப
மெனக்கவர நில்லா திருள்.

எ - று. தனக்கு நிழலின்ஞு மொளிகளைருந் தம்பமென ஆதித்த ஞுச்சியிலே வருகிறபோது படைத்தும்பமானது படிந்த வன்னங்கவராமை லாதித்தன்ஞுரையும் நின்றதுபோல, — கலை நில்லாதிருள் - ஆன்மாவுக் கிருவினையொப்பு மலகன்மபாகம்வந்து வவுகரத்திலருள்பிரகாசிக்கவே பஞ்சமலங்களையும்பொருந்தாமலருளேநிகழ நிற்பது மிப்படியேபோல.

நி - வ - உ. தனக்கென வேஞ்ஞானி தானன்ஞுகவென்னணம் ஞாயிறுநிரணைத்தாற் கவர்ந்துகொள்ளுந் படைத்தானன்போல ஆன்மா தன்னுடையதோடாகத்தானன்ஞு நின்றும் வென்னணம் அருள் கவர்தலைச்செய்யுமாயின் அந்நிலையே யிருளானது தன்பால் நிலைபெறுதுநீங்கும்.

ஞாயிறு கிரணத்திஞுள்ளே தன்னைக் கொடுத்து நிற்கும் படிகம்போல ஆன்மாவுந் தன்னையருளிஞுள்ளேகொடுத்து நிற்றல் வேண்டு மென்பதாம்.

இந்நூல் ஆன்மாவை அருள் தன்வயத்தாக்குமாறு கூறப் (எ)
பட்டது.

மலந்தோன்றுமு மருளோடிகழ்நிற்ப தெப்படியென்னில்?

உற்றைதருஞ் பொற்றை யுடையவர்போலுன்மைப்பி
னிற்க வருளார் நிலை.

எ - து. உற்றைதருஞ் பொற்றை யுடையவர்போல்-பொலி
விணையுடைய கையிலே விளக்கைப்பிடித்து முன்னிட்டுப்
போனவர், நிலைத்த பதார்த்தங்களை யெடுப்பார்கள்,—உன்
மைப்பினிற் கலருளார்நிலை - ஆன்மாவருளை முன்னிட்டுக்கொ
ண்டு நிற்குமே தெயத்தைப் பொருந்துவன்.

கி - வ - உ. தழற்கொள்ளியினைப் பிடித்திருக்கு மழகிய
கையினையுடையோர், தாம்வேண்டிய பொருள்களைக் காணுமள
வும் அதனைமுன்னிட்டுத் தாம் பின்னிற்கு மாறுபோல, நூய
மானது வெளிப்படுமளவும் அருளைத் தமக்கு முன்னுக்கித் தாம்
அதன்பின்னிற்றலே யருளோடு பொருந்திநிற்கு நிலையாவது.

இதனாலருளோடு பொருந்திநிற்குமுபாயங்கூறப்பட்டது.

அருளேயறியும், யானறிய வேண்டுவதில்லை யென்னில்?

ஐம்புலனுற் றுன்னுன்ட னொன்று லதுவொழிய
வைம்புலனுள் தாமா றுற்று.

எ - து. ஐம்புலனுற் றுன்னுன்டனொன்று லதுவொழிய - ஆன்
மா பஞ்சேந்திரியங்களினூலே யொருவிடயத்தை யறிகிறதல்லா
மல்,—ஐம்புலனுள் தாமாறுற்று - இந்திரியங்களான்மாவுக்குவிட
யங்களை யறிவிக்கிறதல்லாமலிந்திரியங்களுக்குக் கறியதேவனென்ப
தில்லை, அப்படிப்போல வான்மா திருவருளினூலே தெயத்தைப்
பொருந்துகிறதல்லாமல் திருவருளுக்குக் கறியதேவனென்பதில்லை

நிசு திருவருட்பயன் மூலமுமுரையும்.

நி - வ - உ. மெய் வாய் கண் மூக்குச் செவிகளால் தாம் கண்டறிந்த விடயங்களுள் ஒன்றல்லவாயின், அவ்வருளானே யன்றிப் பேரின்பமாகிய நேயத்தினை யடைதற் கவ்வைவம் பொறிகள்தான் ஆர் ? உயிர்கள்தாம் ஆர் ?

சுட்டுறுத்து நின்றமையா லிவர்க் கடைதற் குரிமையில்லை யென்பார் ஆனென்றருளிச்செய்தார். (கூ)

அருள் காட்டவேண்டுவதில்லை, தானேகாண்பவனெனில்?

தாமே தருமவனைத் தம்வயி னிற்கருதல்
லாமே யிவனு ரதற்கு.

எ - து. தாமேதருமவனை - ஒருத்தன் றயவினாலேகொடுக்கக் செய்தே,—தம்வயினிற்கருதல் - தம்முடைய வலிமையினாலே பறித்தாற் கொடாது,—ஆமே - அப்படிப்போல,—இவனுரைதற்கு - திருவருளானது தன்னுடைய திருவையினாலே நேயத்தைக் காட்டாநிற்க வான்ம போதத்தாலே நேயத்தைப் பொருந்தப் போகாது.

நி - வ - உ. ஒருபொருளினை யொருவற்குத் தாமே கருத்தாகநின்று விரும்பித்தருதற்கு உரியானைத் தம்வலியால் தந்தவராகநினைத்தல் முறைமையன்றே, ஆதலால், அவ்வருளாற்பெறும் பேரின்பத்திற்கு அப்பெற்றியினையடைய நிற்கும் இவன் யார்.

இவை யிரண்டுபாட்டானும் பேரின்பமாவ தருளாலே யன்றிக் காரணங்களோடு கூடியும் தனித்தும் உயிர்களால் அடையப்படா தென்பது கூறப்பட்டது. (கூ)

உயிர்விளக்கமுற்றிற்று.

நிசு திருவருட்பயன் மூலமுமுரையும்.

நி - வ - உ. மெய் வாய் கண் மூக்குச் செவிகளால் தாம் கண்டறிந்த விடயங்களுள் ஒன்றல்லவாயின், அவ்வருளானே யன்றிப் பேரின்பமாகிய நேயத்தினை யடைதற் கவ்வைவம் பொறிகள்தான் ஆர் ? உயிர்கள்தாம் ஆர் ?

சுட்டுறுத்து நின்றமையா லிவர்க் கடைதற் குரிமையில்லை யென்பார் ஆனென்றருளிச்செய்தார். (கூ)

அருள் காட்டவேண்டுவதில்லை, தானேகாண்பவனெனில்?

தாமே தருமவனைத் தம்வயி னிற்கருதல்
லாமே யிவனு ரதற்கு.

எ - து. தாமேதருமவனை - ஒருத்தன் றயவினாலேகொடுக்கக் செய்தே,—தம்வயினிற்கருதல் - தம்முடைய வலிமையினாலே பறித்தாற் கொடாது,—ஆமே - அப்படிப்போல,—இவனுரைதற்கு - திருவருளானது தன்னுடைய திருவையினாலே நேயத்தைக் காட்டாநிற்க வான்ம போதத்தாலே நேயத்தைப் பொருந்தப் போகாது.

நி - வ - உ. ஒருபொருளினை யொருவற்குத் தாமே கருத்தாகநின்று விரும்பித்தருதற்கு உரியானைத் தம்வலியால் தந்தவராகநினைத்தல் முறைமையன்றே, ஆதலால், அவ்வருளாற்பெறும் பேரின்பத்திற்கு அப்பெற்றியினையடைய நிற்கும் இவன் யார்.

இவை யிரண்டுபாட்டானும் பேரின்பமாவ தருளாலே யன்றிக் காரணங்களோடு கூடியும் தனித்தும் உயிர்களால் அடையப்படா தென்பது கூறப்பட்டது. (கூ)

உயிர்விளக்கமுற்றிற்று.

நஅ இருவருட்பயன் மூலமுமுளனாயும்.

இதனற் பேரின்பத்தை யெய்துவா ரிவரென்பது கூறப் பட்டது. (க)

அருளேடோதாதோ, அதற்குமேலாகியபேயபேயபோனால்?

இருவர் மடந்தையருக் கென்டயனின் டுன்டா
மொருவ னெருத்தி யுறின்.

எ-து. இருவர் மடந்தையருக் கென்பயன் - நானன்ன ஸ்திரீகளுங்கூடினு லின்பமில்லை, — நின்புன்டாபொருவ னெருத்தியுறின்-ஒருவனு மொருத்தியும் கூடினு லின்பமுண்டா ஆன்மா நேயத்தைக் கூடுமிடத்துப் பேரின்பமாகிய போகமு முண்டாம்.

நி-வ-உ. இரண்டுபேர் மகளிர்க்குருத்தம் புணர்ச்சியாஸ் வரும்பயனென்னை? ஓர் புருடனு மோர் மகளுருத்தம்பிற் புணர் வாராயினன்றே யின்பமுண்டாவது.

உயிர்க்கும் அருட்கு மூதலாயநேயம் வெளிப்படாவன்று இன்பமுண்டாகா தென்பதுபொருள். ஒருவனெருத்தியென் னும் உலமம் தலைமையும் தன்மையும் பற்றிவைத்தது. நூற்கிவ் வாறன்றி யுயிரினைப் பெண்ணியல்பினதாகவும் நூலாரை யாணியல்பினதாகவும் அறிவில்லார் கூடியமாறு பொருளன்று, அன்னவியற்கை அசேதனவடிவிற்கல்லது சேதனவுடம்பிற் கின்மை மூதலான்-

இதனற் பேரின்பத்தினையெய்து வரென்பது கூறப்பட்டது.

ஆன்மா நேயத்தைக் கூடுமிடத்து நூலாரைச்சேர் வோர்க்கு மின்பமுண்டோ வென்னில்?

இன்பதுகின வெய்துவார்க் கீயு மவர்க்குருவு
மின்பகன மாதலினு லில்.

எ - து. இன்பதனை யெய்துவார்க் கீயும் - இன்பத்தைதுப் பெறவேணு மென்றவர்களுக்குக் கொடுப்பர், — அவர்க்குருப மின்பகனமாதலினால் - அந்தச்சிவனுக்குப் போன்பமே கொருப மாகையினாலே இன்ப மொருவர் கொடுக்கவேண்டிய தில்லை.

நி - வ - உ. தன்னைவைத் தடையுமவர்க்குப் போன்பத்தினை வழங்கும் அவ்விறைவன் தனக்கு வடிவம் ஆகாமையாதலால், தான் தன்னை நுகர்வதில்லை.

அதனினே யானவாலத்தால் மறைப்புன்ற அதுகீங்கி யிப்பொழுது கவமாகவைத்துப்போலக் கருதுமுயிர்கள்போலாது, இறைவன் அதனி மலமுதற்றலைவன் அதுவில்லை யென்றுரு வாக்கி வைப்பதால். பூதிகாக வைத்தன்றன்ட துரு கருத்து.

இதனை யுயிர்களுக்குக் கொடுப்பதன்றி யிறைவன் தானு மன்னின்பத்தினை நுகர்வதேனென்னுத் சான்றையினை யாகற்றிக் கூறப்பட்டது. (க)

அந்தியமாயிருக் தன்னின்ப மதுமனிப்பதேனு வென்னெனில்?

தாட லேதோற் கூடியனை தானெரிகழா வேற்றின்டத்
கூடலேர் பெயதெனைக் கொளல்.

எ - து. தாடலேதோற் கூடியனை - னாவைத் தன்னைத் தோன் றுனைமே டன்னாயிற்றுயதோலை, — தானெரிகழா வேற்றின்டத் கூடலை - நற்தோடாருத்த நிலையாதனிடத்திலே வினங்கப்பட்ட தோரிச்சடத்தினை, — நீயெகவெனைக்கொளல்வேண்டும் - நீ வியாண்டு மறைவோற் றலைவாயாக.

நி - வ - உ. தான் தனியவியல்புற்ற வசாண்மியாண்டும் தம் வியாருவர் பிரிந்து சென்றுழுது வியாருந்நியாவாறுபோல், பூணர்ச் சிக்க வென்றுருவாறு முன்னர்டாகாது சேற்றுனையிலாது பிரிச்ட

னையுமுடைய கலப்பினையிறைவனே டொன்றுத லெனக்கொள் வாயாக மாணவகனே !

அச்சொற்கள் ஓரொருகாற் பிரிதலும், புணர்வாற் ரும்டெ றும்பயனின்மையுங் கருதி, யிவை யன்னவல்லவென்பதற்கு நிகழாவேற்றின்பக் கூடலென் றருளிச்செய்தார். தாளுந்தலையு மென்னுஞ் சொற்களாற் கூறியது, உயிரினது தாழ்வு மிறை வனது உயர்வுங் காட்டுதற்காம்.

இதனால் ரோயத்தழுந்தி யொன்றுபட்டு நிற்குநிலை கூறப் பட்டது. (சு)

பின்னம் எகம்பெரு என்னில் ?

ஒன்றாலு மொன்று நிரண்டாலு மொசைபெறா தென்றாலு மோரிரண்டு மில்.

எ - து. ஒன்றாலு மொன்றாது - ஆன்மாவுஞ் சிவனுமொன் றென்று சொல்லுவாயென்னில் அப்பொழுது பெறுவானும் பேறுமில்லை,—இரண்டாலு மோசைபெறா தென்றாலும் - ஆன் மாவுஞ் சிவனு மிரண்டென்று சொல்லுவாயென்னில் ஆன்மா வுஞ் சிவனு மேகத்துவமாகிய சாயுச்சியமு மில்லையென்றும். இப்படியாகையினாலேயோ,—ஓரிரண்டுமில் - துவிதாத்துவித மில்லை.

நி - வ - உ. இறைவனையு முயிரினையு மொன்றென்போ மாயினும் பின்னர்ப் பொருந்தவேண்டுவதில்லை, இரண்டென் போமாயினுந் தம்முட்டாக்கியவென விபெழுதலைச்செய்யாது, ஆதலா லொருபொருளுமல்ல விரண்டாவது மில்லை.

இதனு விறைவனையும் உயிரினையுமேக மென்பானையு மிரண்டென்பானையு மறுத்து அத்துவிதங் கூறப்பட்டது. அத் துவிதமாவது தம்மிற் கலப்பா லாகுங்கியமா யிருத்தல். (ரு)

கூடிப்பொருந்துங் கொள்கை யாதா மென்னில் ?

உற்றாரும் பெற்றாரு மோவா துணையொழியப்
பற்றாரு மற்றார் பலம்.

எ - து. உற்றாரும் - அந்தப் பொருளைப் பொருந்தினே னென்கிறவர்களாலும்,—பெற்றாரும் - அந்தப்பொருளைப் பெற் றேனென்கிறவர்களாலும்,—ஓவாது - கூடாது,—உளையொழிய- இந்தவிரண்டவசனமு நீங்க,—பற்றாரும் - இந்தப்பற்றுக்க ளற் றவரோ,—அற்றார்பவம் - அவர்களே சகல மரணங்களை நீக்கி நிட்டையைப் பொருந்தின ஞாதாக்கள்.

நி - வ - உ. பேரின்பமாகிய முத்தியினை யடைந்தாரும், அதற்கு நேரே காரணமாகிய சமாதியை யடைந்தாரும், மெய் ப்பொருளினை யொருகாலு நீங்குதல் செய்யார். அவ்வாறு வாக்நிறக்கும்படி அதனைப்பற்றி நில்லாதாரும்பிறப்பினை யற் றவர்.

உளையொழியப்பற்று மென்றதனால் கேட்டல் சிந்தித்தல் தெளிதலாகிய நிலையின்கண் நிற்பனென்பதாம். பிறப்பற்று மென்பது பதமுமுத்திகளை யடைவானென்பது கருத்து.

இதனால் மீட்டுமினையடைவாரது வகைமை கூறப்பட்டது.

உளையொழியப்பெற்ற தென்போல வென்னில் ?

பேயொன்றுந் தன்மை பிறக்கு மளவுமே
நீயொன்றுஞ் செய்யாம னில்.

எ - து. பேயொன்றுந் தன்மைபிறக்குமளவும் - பேய்பி டியுண்டவன் முன்னிலை வருமளவும்,—நீயொன்றுஞ் செய்யா மனில் - உனக்குக்குச்சிவாநுபூதி பிறக்குமளவு மான்மபோதஞ் சிவியாம லப்பொருளிலே நிற்பாயாக.

நி - வ - உ. பேய்பிடியுண்டோரது தன்மை யுனக்குண்டாமளவு நீ மேல் யாதொரு செயலுஞ்செய்யாதுசைவநிற்பாயாக.

பேய்பிடியுண்டோரது செயலெல்லாம் பேயின் செயலாறுபோல வுன்செயலேனத்தும் றுணையுன்செயலாமளவு வென்பதுகருத்து. பின்னாச் சாதனையின்றென்பதாம். இனியென்றதனுன் முன்னாச் செய்யவேண்டுவ வேனத்துஞ்செய்தது முற்றியதென்பதும் பின்னிலக்குச் செயலின்மையே வேண்டுவதென்பதுங் கண்டுகொள்க.

இதனுற் சமாதிசெய்வோர்க் கதுமுற்றிற்று வகையுமாறு கூறப்பட்டது. (எ

பொருள்பெறுவார் செயல்போல தென்போலன்னிலை

ஒண்பொருட்கு றுணைபோல றுணையாமே யல்லது

கண்படுப் போர் வகுப்பொருள்போற் கரவன்.

எ - து. ஒண்பொருட்கு றுணைபோற்று - சேயதன்னைத் வொருவருந்தெரிக்குந்து—உறுபயனேயல்லது - சேயலென்றுமே யல்லாமல் மற்றுமின்னிலையதன் செயலாகாத வென்னிலை—கண்படுப் போர் வகுப்பொருள்போற்கரவன் - நித்திரைபண்ணினவன் வகையிற் பதார்த்தமும் விழுங்குது வெளியதுபோல.

நி - வ - உ. தன்னியதாய மெய்ப்பொருளினை நு வம்மேலையதி லுலப்படாதார்க் கன்னிடத்தேயும் போன்பதேயன்றி மற்றுள்ள தியாகமுதலிய வெதழிலெவியரையும் உறுப்புசேர்வகையிற் சென்டம்போல வென்னெனத் தன்வயத்திலே நிற்குவகுத்த வறிதி. சாதிமே வலிதுநிற்ப தன்றெறுப்பதாம்.

இதனு லவர்சமயாசாரம் நீங்கு முறைமைகூறப்பட்டது.

கூடியதுங் கூறலாமோ வென்னில் ?

மூன்றுய தன்மை யவர்தம்மின் மிகமுயங்கித்
தோன்றுத வின்பமதன் சொல்.

எ - து. மூன்றுயதன்மை - ஒரு நூறு ஒரான தேயத்தோன் றுத விடத்திலே,—அவர்தம்மின் மிகமுயங்கி - அந்தச் சுவரின் டத்திலே மிகுதியும் பிரியப்பட்டு,—தோன்றுத வின்பமதன் சொல் - ஆன்மதோடாதத்தாலே யறியப்படாத பேரின்பத்தைச் சொல்லப்படாது.

நி - வை - உ. ஒரு நூறு ஒரான தேயமென்று மூன்றுவகைப் பட்ட தன்மையுள்ள சிவசிவபோகங்களிடத்தன்றித் தம்மின் மிகவுங் கூடியதலைப்பிறந்து பேரின்பத்தைச் செய்யாத வின்ப மவ்விடத் துவமைசொல்லத்தகுதியாகு.

இதனை லக்ஷணத்துமிகுதியின் அதிசயங் கூறப்பட்டது.

எக்ஷாறப்பொரு ளெய்துவ தென்னில் ?

இன்பி னினிதென்ற வின்புண்டே வின்புண்டா
மன்ற நிலையே யது.

எ - து. இன்பினினி தென்றல் - எல்லாவின்பத்துக்கு மேலானதேதெனிற் பேரின்பம், — இன்புண்டே வின்புண்டாம் - அந்தப் பேரின்பத்திலே சாத்தையுண்டானவர்களே யன்புநிலையுண்டாம், — அன்புநிலையது - ஞான சங்க மத்திலே பத்தியுண்டாகவே பேரின்பம் விளங்கி நிற்கும்.

நி - வை - உ. எல்லா வின்பங்களிலும் மினிமை யுடைத்தென் றும் சிறப்பித்துஞ் சொல்லப்படினும் பேரின்பமாவ தொருவற் கன்பென்ப திப்பொழுதுண்டாயி னிப்பொழுதே தியுளதாம் அது நிக்கவென்பினது நிலையே தனக்குநிலையாக வுடையதாகலான்.

இன்பென்றபொதுமையா லமிர்தநுகர்ச்சி முதலாயின வெல்லா மடங்கும் ஏகாரந் தேற்றம்.

இதனை லன்புடையார்க்கப்பேரின்ப மெனிதினெனைத்து மென்பது கூறப்பட்டது. (க0)

இன்புறுநிலை முற்றிற்று.

சு - வது. ஐந்தெழுத்தருணிலை.

அஃதாவது, ஐவகைப்பட்ட திருவெழுத்தாகிய அருளினது முறைமை. இதனையு மோர்திருவருளாகக் கூறியருளினர் வீட்டுநெறி காட்டுதலால்; அவ்வாறே சமாதியினை யடைதல்கூடாதார்க் கிதனை விதிப்படியோதவே யந்நிலை கூடுமாதலின் மேலை யதிகாரத்திலே டியைபுடைத்தெனக் கொள்க.

உளையிறந்த வின்பங் கூடாதாயின் மேலொருபாய மருளிச் செய்கிறார்.

அருணூலு மாரணமு மல்லாது மைமந்தின்
பொருணூ றெரியப்புகும்.

எ - து. அருணூலு மாரணமு மல்லாதும் - திருமையுடனே கத்தா வருளிச்செய்த விருபத்தெட்டாகமும் நாலுவே தமும் இதுகளல்லாமற் சொல்லப்பட்ட பலசாத்திரங்களு மென்னத்தைச்சொல்லு டென்னில்,—ஐந்தின் பொருணூ றெரியப்புகும் - பஞ்சாக்ஷரத்தி னுண்மையைச் சொல்லவந்தநூல்.

நி - வ - உ. சைவாகமங்களினது கருத்தினையும், வேதங்களினது கருத்தினையும், இவை யிரண்டுமல்லாத பலகலைகளினது கருத்தினையும் கற்றுவல்லோ ராராயப்புகுவாராயின்

அவையெல்லாந் திருவெழுத் தைந்தின் பொருளாகிய பதி பசு பாசங்களைச் சொல்லுநூல்களாம்.

இதனு லெல்லா நூற்பொருள்களும் இவ்வைந்தெழுத்தி னுள்ளே யடங்குமென்பது கூறப்பட்டது. (க)

இந்தப் பஞ்சாக்ஷர மென்னத்தைச் சொல்லுமென்னில்?

இறைசத்தி பாச மெழின்மாயை யாவி
யுறநிற்கு மோங்காரத் துள்.

எ - து. இறை - கத்தாவும்,—சத்தி - திருவருளும்,—பாசம் - ஆணவமலமும்,—எழின்மாயை - விளக்கமான திரோதானமும்,—ஆவி - ஆன்மாவும்,—உறநிற்கு மோங்காரத்துள் - பிரணவத்திலே நிற்கும்.

நி - வ - உ. சிவனும், சத்தியும், ஆணவமும், அழகுடைத்தாய மாயையும், ஆன்மாவும், ஆகிய ஐந்தும் ஐந்தெழுத்தோ டெழுத்தாகிய பிரணவத்தினுள்ளே யமைந்துநிற்கும்.

இதனால் பிரணவமென்று போற்பெற்றுநிற்கு நுண்ணிய வைந்தெழுத்தின தியல்பு கூறப்பட்டது.

இந்தப் பஞ்சாக்ஷரம் நிற்குந்தான மெங்ஙனே யென்னில்?

ஊன நடன மொருபா லொருபாலா
ஞானநடங் கானடுவே நாடு.

எ - து. ஊன நடன மொருபால் - மலமும் திரோதமு மொருபக்கலாகவும்,—ஒருபாலாஞானநடம் - அருளுஞ் சிவமு மொருபக்கலாகவும்,—தானடுவே - ஆன்மா விந்தவிரண்டுக்கு நடுவேநிற்பன்,—நாடு - அறிவாயாக.

நி - வ - உ. பிறப்பினைவிளைக்கு நகார மகாரங்களாகிய கூந்தொரு மருங்காகவும், வீட்டினை யுதவுஞ் சிகார வகாரங்க

ளாகிய கூத்தொருமருங்காகவும், யகாரமாகிய ஆன்மா இவ்விரு வகைக்கு நடிப்பட்ட தொன்முகவும் விசாரித்தறிவாயாக.

கூத்தென்றது உயிர்களைப் பெத்தமுத்திகளி லுய்த்து நடத்தலை.

இதனை லெந்தெழித்தின் பொருளியல்பு கூறப்பட்டது.(சு)

இந்தப் பஞ்சாக்ஷர மிருக்கையிலுலே · யான்மா நேயத்தைப் பெறுமலிருப்பா னேனென்னில்?

விரியமன மேவியவ்வை மீளவிடா சித்தம்
பெரியவினை தீரப் பெறும்.

எ - து. விரியமனமேவி - மனமானது பிரபஞ்சத்திலே விரிந்துபொருந்தி,—யவ்வைமீளவிடா - யவ்வாகிய வான்மாவை யருளிலுலே திருப்பாதபடி பண்ணுவிக்கும்,—சித்தம் பெரியவினைதீரப்பெறும் - ஆன்மாவுக்கு மகத்தாகிய புண்ணிய பாவமிரண்டுந் துலையொத்தவிடத்திற் போன்பமாகிய மோக்ஷமுண்டாம்.

சி - வ - உ. மகார நகாரமாகிய மலமும் திரோதமும் மிகவு மிறுகப்புணர்ந்து யகாரமாகிய வுயிர்களைத் திரும்பவிடா; அவ்வுயிர்கள் தம் பெரிய பிணியாகிய மலவிருள் தீருங்கால் சிகாரமாகிய சிவத்தினை யடையும்.

மலந்தீரவே திரோதந் தானே நீங்குமென்பதாம். விஜை என்பது ஈண்டுப் பிணியென்னும் பொருள்தந்து நின்றது.

இதனுற் கட்டுவீடென்னு மிரண்டும் ஐந்தெழித்திலுனை யமையுமென்பது கூறப்பட்டது. (சு

இந்தப் பஞ்சாக்ஷர மிருக்கையிலே யாணவமல நீங்காவிருப்பானே னென்னில்?

மாலார் திரோத மலமுதலாய் மாறுமோ
மேலாசு மீளா விடின்.

எ - து. மாலார்திரோதை மலமூதலாய்மாறுமோ - மயக்க மாகிய நகார மூன்றுகச்செபித்தான் மலநீக்காது. ஆனால் நீங்குகிறமுறைமை யெப்படியென்னில்?—மேலாசு மீளாவிடன்- ஆணவமலத்தைதக் கீழ்ப்படுத்தி நகாரமேற்படச் சிகாரமூன்றுக மாறிச்செபிக்கின் மோகூடுமாம்.

நி - வ - உ. மயக்கத்தினைப் பொருந்திய திரோதானமும் மலமுமாகிய நகார மகாரம் இரண்டும் ஆதிக்கண்ணதாக வுச்சரிக்கில், அவைகள் நீங்குமோ, இவற்றைக் கீழாக்கிச் சிவமாகிய சிகார மேலாம் வண்ணமாற்றி யுச்சரியாதொழியின்.

இதனால் நகார மகாரங்களை முதலாக வுச்சரித்து வழங்குவது வீட்டினையடைவோர்க் காகாதென்பது கூறப்பட்டது.

பஞ்சாக்ஷரத்தைச் செபித்த பேர்க்கு மலநீங்குமோவென்னில்?

ஆராதி யாதார மந்தோ வதுமீண்டு
பாராது மேலோதும் பற்று.

எ - து. ஆராதி - ஆராதனை பண்ணுவாய்,—ஆதாரம் - நமக்காதாரஞ் சிவனென் றறியாமலிருக்கிறதற்கு,—அந்தோ - ஐயோ,—அதுமீண்டுபோராது மேலோதும்பற்று - இப்படிச் சிகாரமூன்றுகச் செபித்தான் மலமுந் திரோதமு மிவனை வந்து பொருந்தாது.

நி - வ - உ. தமக்காதார மாறுகவெண்ணியவ்வா றுச்சரித்தலால் வரும்பழுதினைத் திரும்பிவிசாரியாம லந்தோ நகார மகாரங்களை மேலாகவுச்சரிக்கும் விருப்பம்.

இதனை லவ்வாறேறுவார் துணையின்றித் தன்புறுதற் கிரங்கிக்கூறப்பட்டது. (சு)

இந்தப் பஞ்சாக்ஷரத்தைச் செபிக்கிறதேதென்னில்?

சிவமுதலே யாமாறு சேருமேற் றீரும்
பவமிதுநீ யோதும் படி.

எ - து. சிவமுதலேயாமாறு சேருமேல் - இப்படிச் சிகார முன்னுகச் செபித்தாயானுல்,—தீரும்பவம் - சாகமுநீங்கும்,—இதுநீயோதும்படி - இதுநீ சபிக்கப்பட்ட முறைமை. (எ)

நி - வ - உ. சிகார வகாரமென்னு மிரண்டு மாதிக்கண்ணே தையாம்வண்ண முச்சரித்தல்கூடுமாயின், அந்நிலையே யுனது பிறவித்துன்பநீங்கும், மாணவகனே! வீட்டினைக்காமுற்றநீ யுச் சரிக்கு முறைமையிது.

இதனுல் முத்தரோதுமாறு கூறப்பட்டது.

இப்படி சபிக்கப்பட்ட வான்மாக்களுக்குப் பிரயோசன மேதென்னில்?

வாசி யருளியதை வாழ்விக்கு மற்றதுவே
யாசி லுருவமுமா மங்கு.

எ - து. வாசியருளியதை வாழ்விக்கும் - வகாரமாகிய திரு வருள் யகாரமாகிய வான்மாவை சிகாரமாகிய சிவத்திலே கொ டுத்துப் பேரின்பமாகிய சுகத்தை யுண்டாக்கும்,—மற்றதுவே யாசிலுருவமுமாமங்கு - அந்தத் திருவருள்தானே குற்றமில் லாத திருமேனியாயிருக்கும் அந்தவான்மாவுக்கு.

நி - வ - உ. அவ்வா றுச்சரிக்குங்கால், வகாரமாகிய வருள் சிகாரமாகிய சிவத்தினைக் காட்டி யகாரமாகியவுயிரினை வீட் டின்பத்திலே யிருத்தும். அன்றியும் அவ்வருளே யந்தச்சிவத் திற்குக் குற்றந்தீர்ந்த திருமேனியாயிருப்பது.

இதனுற் திருவெழுத்தைந்தில் வகாரமாகிய வருளினது தன்மை வகுத்துக் கூறப்பட்டது. (அ)

அந்தவான்மா மோகூத்திலேயிருக்கிற தெப்படி யென் னில்?

ஆனவா நாப்ப ணைடையா கருளினுல்
வாசியிடை நிற்கை வழக்கு.

எ - து. ஆசினவா நாப்ப ணைடையாது - குற்றத்தைப் பொருந்திய நகாரத்திலு மகாரத்திலும் பொருந்தாமல்,—அருளினுல் - ஆசாரியனுடைய கிருபையினுல்,—வாசியிடை நிற்கைவழக்கு - அருளுக்குஞ் சிவத்துக்கு நடுவே நிற்கிறதே முறைமை.

நி - வ - உ. குற்றந்தீர்ந்த திரோதானமும் அருளுமாகிய நகார வகாரங்கட்கு நடுப்பட்டு நில்லாது வகாரமாகிய வருளினுலே யகாரமாகிய வுயிர் அவ்வகாரத்திற்குஞ் சிவமாகிய சிகாரத்திற்கு நடுப்பட்டுநிற்பது முறைமை.

அவ்வா றதற்செழுத்துக்களுமாறி யுச்சரிப்பது குருமுகத்தாற் றெளிந்து கொள்க. ஆன்மாவைமறைக்கும் பாசங்களைச் செலுத்துவதன்றி திரோதானசத்தி தானுகமறையா தென்பதற்கு ஆசினவென் றருளிச்செய்தார்.

இதனுற் றிருவெழுத்தினைக் கூறிய முறைமையிலே துவா ரடைந்துநிற்கு நிலை கூறப்பட்டது. (கூ)

ஆசினவா என்பதற் கிருவகை யுரையாசிரியர் கூறிய பேதங்களை யுகித்தறிக.

மோக்ஷத்திலே யிருக்கிறதற்குப் பிரத்தியக்ஷமுண்டோ வென்னில்?

எல்லா வகையு மியம்பு மிவனகன்று
நில்லா வகையை நினைந்து.

எ - து. எல்லாவகையு மியம்பும்- வேதாகமங்களெல்லாஞ் சொல்லுகிற தேதென்னில்,—இவனகன்று நில்லாவகையை நினைந்து - ஆன்மா சிவசத்தியினை விட்டுநீங்காத முறைமையைச் சொல்லும்.

நி - வ - உ. எவ்வகைப்பட்ட வுபாயங்களினையு நூல்களு னைக்கும், இவ்வாருன்மாவானவன் சிவசத்தியினை நீங்கிநில்லா துடனுய்நிற்குந் திறத்தினைக் கருதி.

இதனை லறியுநெறிமுதல் இவ்வதிகாரமீரு ன கான்கதிகா ரத்தினது கருத்துந் தொகுத்துக் கூறப்பட்டது. (க0)

ஐந்தெழுத்தருணிலை முற்றிற்று.

க0-வது. அணைந்தோர்தன்மை.

அஃதாவது, இவ்வகைப்பட்ட சமாதியினை யடைந்தோ ரதுதன்மை. மேலையதிகாரங்களாற் சமாதிகூடுமுறைமைகூறி யது கூடினுரது தன்மை யிதனுற் கூறுதலின், அவற்றே ழுதற் கியையபுடைத்தெனக் கொள்க.

நேயத்தை விட்டுநீங்காத நாதாக்கணினை வேதென்னில்?

ஓங்குணர்வி னுள்ளொடுங்கி யுள்ளத்து ளின்பொ
தூங்குவர்மற் றேதுண்டு சொல். [டுங்கத்

எ - து. ஓங்குணர்வி னுள்ளொடுங்கி யுள்ளத்து ளின்பொ டுங்க - மகத்தாகிய சிவத்திலே யான்மாவொடுங்க ஆன்மாவிலே சிவமொடுங்க,—தூங்குவர் - பேரின்பந் தானுகவழங்குவர்,— மற்றேதுண்டுசொல்-நேயமேயல்லது மற்றொருநினைவுமில்லை.

நி - வ - உ. நிறைந்த ஞானத்தினுள்ளே தாம் அடங்கித் தம்மறிவினுள்ளே பேரின்பமடங்கும்படி யாகந்த நித்திரைப ண்ணுநிற்பர், மற்றவார்த்தையாதுளதாம்.

அவ்வின்பம் இறைவற்கின்றி யுயிர்கள் தாமேநுகர்தலின் உள்ளத்தி லின்பொடுங்கவென்றும், நேயத்தழுந்தினு ஞானத்

தின்மிக்கா ரன்றென்பதற்கு ஓங்குணர்வினுள்ளடங்கியென்று மருளிச்செய்தார்.

இதனு லவர்ஞெயத் தழுந்திநிற்கு மியல்பு கூறப்பட்டது

இப்படி நின்றவர்கள் மேலான பதங்களேயும் விரும்புவார் களோ வெண்ணில்?

ஐந்தொழிலுங் காரணங்க ளாந்தொழிலும் போக
வெந்தொழிலு மேவார் மிக. [நுகர்

எ-து- ஐந்தொழிலும் - பஞ்சகிருத்தியமும்,—காரணங் களாந் தொழிலும் - காரணேசுரர் தொழிலாகிய சாலோகாதி பதங்களேயும்,—போகநுகர் வெந்தொழிலும் - போகத்தைக் கொடுக்கத்தக்க கொடிதாகிய சுவர்க்காதி பதங்களேயும்,— மேவார்மிக - மிகவும் பொருந்தார்கள்.

நி-வ-உ. பரமசிவனுற் செய்யப்படும் படைப்பு நிலை யீறு மறைப்பு அருளென்னும் ஐந்தொழில்களேயு மொருங்கே செய்தலும், அயன் மால் உருத்திரன் மகேசன் சதாசிவனென் னும் மிவரிலொருவற்கு மொரோவொரு தொழிலேச்செய்த லும், மாயாபோகத்தினேயருந்தும் பிறப்பிற்கேதுவாகிய வெய் யதொழிலினேச் செய்தலுஞ் சிறிதும் பொருந்தாரவர்.

அசஞ்சலமா யகண்டமா யொழிவற நிறைந்த ஞானவடி வினராய்நின்றும் பரமானந்தத்தினே யனுபவித்திருக்கு மொன் றிற்குமே யுரியாவென்பது கருத்து. மிகவென்பது குறிப்பு மொழியாய்ச் சிறிதுமென்னும் பொருள்விளக்கநின்றது. "உயிர்தானுஞ் சிவாநுபவ மொன்றினுக்கு மூரித்தே" என் றருளிச் செய்தவாறு காண்க.

இதனுலவர் மற்றொரு தொழிற்கு மூரியாரல்ல ரென்பது கூறப்பட்டது. (உ)

சர்வஞ்ஞத்து வாதிகுணங்கள் வந்து பொருந்திறலோ வென்னில் ?

எல்லா மறியு மறிவுறினு மீங்கிவரொன்
றல்லா தறியா ரற.

எ - து. எல்லா மறியு மறிவுறினும் - சருவஞ்ஞத்து வா திகுணங்கள்வந்து பொருந்திறலும்,— ஈங்கு - இவ்விடத்தி லே,—இவர் - இந்த நாதாக்கள்,—ஒன்றல்லா தறியாரற - நே யமொன்றுமே யல்லது மற்றொன்றையும் பொருந்தி யறியமா ட்டார்கள்.

நி - வ - உ. இயல்பினன் முழுவதூஉ மூணருஞானமா னது வெளிப்பட்டுத் தம்மையிரண்டறக் கலந்து நிற்பினு மிவ் விடத் திந்தச் சிவன்முத்தரானவ ரானந்த ஞானமொன்றுமே யன்றிப் பிறிதொரு பொருளினையுஞ் சிறிது மறிதல்செய்யார்.

அற என்பது மிகவென்பதுபோலக் குறிப்புமொழியாய் நின்றது. சிவன்முத்தர் சிவ மொன்றுமே யன்றிப் பிறிதொ ன்று மறியாராகவே பரமுத்தரு மவ்வாறுதல் கூறவேண்டாவா றுயிற்று.

இதனுலவர் பிறிதொன்றுமறியா தெவ்விடத்துஞ் சிவமே கண்டிருத்தல் கூறப்பட்டது. "பரஞானத்தால்" என்பதனுள் 'சிவன்முத்தர் பரமே பார்த்திருப்பார்" என் றருளிச்செய்த, வாறு காண்க. (கூ)

இப்படிக்கொத்த நாதாக்களை விடயங்கள்வந்து பொருந்தி றலோ வென்னில்?

புலனடக்கித் தம்முதற்கட் புக்குறுவர் போதார்
தலைடக்கு மாமை தக.

எ - து. புலனடக்கித் தம்முதற்கட் புக்குறுவர் - விடயங் கள் வந்து பொருந்திறற் றமக்குப் பிராணனுகிய நேயத்திலே

யடங்கி நிற்பார்கள்,—போதார் - ஒருவிடயத்திலுங் கர்மித்துப் புரியார்கள். அஃதென்போல வென்னில்?—தலநடக்கு மாமைமதக - பூமியிலே நடக்கப்பட்ட வாமையானது ஆரவாரமில்லாதவிடத்திலே நடக்கும், ஆரவாரமுள்ள விடத்திலேயடக்கு மதுபோல.

நி - வ - உ. ஓர்விடய மெதிரிடுங்கால் அதற்கஞ்சி யதன்மேற்செல்லுந் தம்முணர்வினை மாற்றித் தமதுமுதலாகிய ஞேயத்தினிடத்திலே புக்குப்பொருந்தி மறித்து நீங்குதல் செய்யார், அவர் பூமியின்கண்ணே நடந்துசெல்லுங்காலொருவனொதிர்ப்படி னவனையஞ்சித்தன் றலையினைச்சுரித்துள்ளே வாங்கி யடைசவறக்கிடக்கு மாமையினை யொப்ப.

ஆமை பின்னொதிர்ந்தோரகலுங்காற் றன்றலையினை வெளிப்படுத்திச் செல்லுமதுபோலிவர் வினைவிற்றிரிபு படாமையிற் போதானென் றருளிச்செய்தார்.

இதனுலவர் புலனுணர்வுக்கஞ்சியகலுமாறு கூறப்பட்டது.

அப்படிச்சிலர் நேயத்தைவிட்டு நீங்கியிருப்பர்களோ வென்னில்?

அவனெயகன் றெங்கின்ரு மாங்கவனு யெங்கு
மிவனெயொழிந் துண்டாத லில்.

எ - து. அவனெயகன் றெங்கின்ரு மாங்கவனுய் - அந்தச் சிவனை விட்டுநீங்கி யான்மாவுக் கிருக்க விடமில்லை. அந்தச்சிவன்ரு னுய், —எங்கும் - சட சித்துக்களெல்லாம், —இவனை யொழிந் துண்டாதவில்-இந்தச்சிவனையல்லா தான்மா நில்லாது.

நி - வ - உ. இறைவனைநீங்கி யெவ்வுலகமு நிற்பதில்லை, அதுபோல விறைவனுதலடைந்த விம்முத்தான்மாவையன்றி யெவ்விடமுமுளதாய் நிற்றலில்லை.

இவனு மிறைவனைப்போல வியாபகனுய் நிற்குமென்ப தாம். "காயங்கழிந்தக்கா லெங்குமாய்க் கருத்தாப்போல்நிற் பன்" என்றருளிச் செய்தவாறு காண்க.

இதனு லவர்சிற்றறிவுநீங்கிப் பேரறிவுடைய ரென்பது கூறப்பட்டது. (நு)

ஆனுல் அந்தப் பொருளை யுள்ளே கண்டிருப்பார்களோ புறம்பே கண்டிருப்பார்களோ வென்னில்?

உள்ளும் புறம்பு மொருதன்மைக் காட்சியருக்
கெள்ளுந் திறமேது மில்.

எ - து. உள்ளும் புறம்பும் - அந்தரங்கத்திலே யறிவாய் விளங்கி யிருக்கப்பட்ட திருவருளையும், புறம்பேகுருவாகித் திருமேனி கொண்டுவந்த வாசாரியனையும்,—ஒருதன்மைக் காட்சியருக்கு - ஒருபொருளென்று தரிசித்தவர்களுக்கு,—எள்ளுந்திறமேதுமில் - உள்ளென்றும் புறம்பென்று நீக்கவிட மில்லை.

நி - வ - உ. அகமும்புறமு மொருதன்மைத்தாய் நிற்கு ஞானத்தினை யடைந்தோருக் கொன்றனை யிகழ்ந்திடும்வண்ண மெவ்வாற்றனு மில்லை.

இதனு லவர்க் கெல்லாப்பொருள்களு ஞானமாயே தோன் றுதல் கூறப்பட்டது.

வேறு. ஆறு லிந்திரியங்களினு லறியு மறிவாலுஞ் சிவ னைத் தரிசிக்கலாமோ வென்னில்? தனக்குப் பிராணனுய்நின் றுபகரிக்கிற தன்மையையு மவ னவ ளதுவாய்நின் றுபகரித் தும் பின் பாசாரிய மூர்த்தியாய்நின்று மிரகூஷிக்கிற பூரண மான பொருளை, விசுவமானது மறையும்படி யொருநீர்மையா கக் கண்டவர்களுக்குச் சிவனது திருவடியை நீங்குகைக்கு வழியில்லை.

இது ஞானவான்கள் பிரபஞ்சம் தோன்றுமனிற்குமுறைமை. (சு)

ஆஞலிப்படி நீக்கமறநிற்கிற நாதாக்களுந் தொழிற்படுவார்களோ வென்னில்?

உறுந்தொழிற்குத் தக்க பயனுலகந் தத்தம்
வறுந்தொழிற்கு வாய்மை பயன்.

எ - து. உறுந்தொழிற்குத்தக்க பயனுலகந்தத்தம் - உலகத்திலே யிருக்கப்பட்ட வான்மாக்கள் செய்தவேலைக்குத்தக்க கூலிகொடுப்பார்கள். அதுபோல, — வறுந்தொழிற்கு வாய்மைபயன் - தொழிலற்ற நாதாக்களுக்குச் சத்தியமாகிய சேயமொன்றுமே பிரயோசனம்.

நி - வ - உ. தன்னேபாற்றிய தலைவனைப் பின்றொடர்ந்து சூழும் யானைனதென்னுஞ் செருக்காற் செய்யப்பட்ட வினைக்கேற்ற பயனுவ துல்கவாழ்க்கைகள், செருக்கினேநீங்கித் தம்மை யிகழ்ந்தோர்செய்யுந் தானந்தவமுதலிய தொழிற்குவரும் பயனுவ தழிவில்லாத வீட்டின்பமே.

தக்கபய னென்றதனுல் பயன்பலவாயிற்று. வறுந்தொழி லென் றருளிச்செய்தார், தொடர்ந்துபயன் வழங்காமையின். இதனு லவரோர்தொழிலினேச் செய்யினும் பிறிதொருகாமி யத்தினைக் கருதிச்செய்யாரென்பது கூறப்பட்டது.

வேறு. ஆனல் தொழிலாலுஞ் சிவனைக் கூடலாமோவென்னில்? பிரபஞ்சத்திற் தத்தந்தொழிலுக்குத்தக்க பிரயோசனங்களிவர்களுக்குண்டோ மாறுபோல வொன்றுஞ் செய்யாத செயலுக் கந்தவுண்மை பிரயோசனம்.

இந்த வுண்மையிலே நின்றவர்களுக் கொருசெயலுங் கூடாதென்ப தறிவித்தது. (எ)

பிராரத்துவம் புசிக்கச்செய்தே யாகாமிய மேறுதோ வென்னில்?

என்ற வினையுடலோ டேகுமிடை யேறும்வினை தோன்றி லருளே சூடும்.

எ - து. என்றவினையுடலோடேகும் - பிராரத்தம் தேகத்துடனேபோம், சஞ்சிதம் நீட்சையிலேபோம்,—இடையேறும் வினைதோன்றி லருளேசூடும் - பிராரத்தம் புசிக்கச்செய்தே கட்டுப்படுகிற வாகாமியஞ் சிவஞானம் விளங்கவே நீங்கும்-

நி - வ - உ. பக்குவப்பட்டமைந்த வினையான தூடம்பிற் கமைத்த காலவளையறையிலே தொலையும், இடைப்பட்டகாலத்தில்வந்து பொருந்தும்வினைக ளுளவாயினருளென்று கருப்பிலேவெந்துபோம்,

சஞ்சிதம் நீங்காமல் ஞானம் வெளிப்படாது, வெளிப்படாதாகவே யாகாமியந் தீர்வதில்லை, அதனை யருளேசூடுமென்பதனாற் சஞ்சிதமும் நீங்கிற்றென்பது தானேபோதருமெனக் கொள்க. தோன்றி லென்பதனை லதுதோன்றுதவண்ணமிடை யறுதருளோடு நிற்பொன்பது கருத்து.

இதனை லவர்க்கு வினைத்தொடர்பின்றுமாறு கூறப்பட்டது.

வேறு. சஞ்சிதகன்மம் நீசையுகயிலேபோம், பிராரத்தம் தேகத்துடனேபோம், ஆகாமியம் சிவஞானத்தினாலே சுடப்படும்.

இது ஞானவான்களுக் கொருகன்மமுமில்லை யென்று மிடமறிவித்தது. (அ)

பரமுத்தி சரீரநீங்கியோ வென்னில்?

மும்மை கருவினைகண் மூளாவா மூகறிவார்க் கம்மையு டம்மையே யாம்.

எ - து. மும்மை தருவினைகண் மூளாவாம் - சஞ்சித பிரா ரத்த மாகாமிய மிந்தமூன்றுவினையும் பொருந்தாவாம். என் பொருந்தா வென்னில்?—மூதறிவார்க் கம்மையுமிம்மையே யாம் - மேலாகிய சிவஞானத்தைதப்பெற்ற நாதாக்க ளிச்சரீராந் தத்திலே பெறப்பட்ட பாமுத்தியுஞ்சரீர மிருக்கையிலேயாம்.

நி - வ - உ. இம்மை யம்மை மறுமையென்னு மூவகைப் பயனையுந்தரும் வினைகள்யாவுந்தொடரா, தம்மேலாய வறிவி னையுடையார்க்கும் பிறந்தெய்து மின்பமு மதனேடு சூடிநிற் கவே யுளதாமாகலான்.

இம்மை யிப்பிறப்பு, அம்மை மேலுலகினையடைதல், மறு மை மறித்து வரும்பிறப்பு. உடம்பிறந்தகாலத்து நிலைவேறு படுதலின்மைநோக்கி யம்மையு மிம்மையேயாமென் றருளிச் செய்தார்.

இதனை லவர்க்குச்சிறிதும் வினைத்தொடர் பின்றென்பது வலியுறுத்தப்பட்டது.

வேறு. அந்தப் பிராரத்தம் புசிக்க வேண்டுமாயின், வாக் குமனங்காயங்களி லுண்டானகன்ம மவர் சிவசம்பாவனை யாலே யவர்களை வாதியாது, பின்புண்டாஞ் சாயுச்சியமு மவர் களுக் கிப்பொழுதேயாம்.

இது சீவன் முத்தரான நிலையிலே தன்னிலே பாமுத் தியா மென்றறிவித்தது. (கூ)

இவர்களுக் கான்மாக்களை யிரட்சிக்கவேணுமென்கிற கிரு பையில்லையோ வென்னில்?

கள்ளத் தலைவர் தூயர்கருதிக் தங்கருணை
வெள்ளத் தலைவர் மிக.

எ - து. கள்ளத்தலைவர் தூயர்கருதி - கவட்டிடங்கியங்க ளுக்கு மூதன்மையா யிருக்கிற வான்மாக்கள்படுகிற துன்பத்

தைத் திருவுள்ளத்திலே நினைத்து,—தங்கருணை வெள்ளத்தலை வர்மிக - தமக்குக்கிருபையாகிய ஞானசமுத்திரத்திலே மிகுதி யுமழுந்திநிற்பர்கள்.

நி - வ - உ. யானெனதென்னும் வஞ்சத்தலைமையினையு டைய வான்மாக்கள் படுந்துன்பத்தினை யெண்ணித் தம்மிடத் தெழுந்த கருணையாகிய கடலினுள்ளே மிகவு மலைதலைச் செய்வர்.

அலைத லிரக்கத்தாற் றளர்தல்.

இதனு லவர் வீட்டினைவிரும்பாத வுயிர்கள்மாட்டிறை வன்போ லருளுடையராதல் கூறப்பட்டது.

வேறு. ஆனல் ஞானவான்களுக்கு விடயங்களுடன் கூடி நிற்கலாமோ வென்னில்? இந்திரியங்களுடன் கூடினலுண்டான கிலேசத்தையுணர்ந்து சிவனுடைய கிருபாசமுத்திரத்திலே விழுந்து தஞ்செயலற் றதுவதுவாய் விடுவார்கள்.

"மறையோன், கழுமலமுதுபதிக் கவுணியன் கட்டுரை, கழுமலமுதுபதிக் கவுணியனறியு, மனையதன்மையை யாதலி னின்னை, நினையவல்லவ ரில்லைநீணிலத்தே" என்றவாறு காண்க. (கo)

அணைந்தோர்தன்மை முற்றிற்று.

திருவருட்பயன் மூலமுமுரையும் முற்றிற்று.

திருச்சிற்றம்பலம்.